

4.1 นำเข้าสู่บทเรียน และแจ้งจุดประสงค์

4.1.1 ครูนำหนังสือเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลให้นักเรียนดู และซักถามเกี่ยวกับ
ประสบการณ์
การอ่านเรื่องสั้นที่ผ่านมา ชอบ เรื่องใด เพราะอะไร

4.1.2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

4.2. ขั้นสอน

4.2.1 นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 6 เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญเรื่องสั้น”
หลังจากนั้นร่วมกันอภิปรายและสรุปหลักการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องสั้น โดยครูจะคอย
อธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ

4.2.2 ครูแนะนำหนังสือที่เป็นวรรณกรรมปัจจุบัน และกวี ที่น่าสนใจ พร้อม
แนะนำ เรื่องสั้นที่น่าอ่านให้ฟัง

(ชั่วโมง 2)

4.2.3 นักเรียนอ่านเรื่องสั้น เรื่อง “ปมในใจ” แล้วให้ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้น
พร้อมเสนอความคิด ความรู้สึก สิ่งสอนใจ

4.2.4 ร่วมกันพิจารณาความสอดคล้องของชื่อเรื่อง เนื้อหา ข้อขัดแย้ง เหตุการณ์
จากนั้นครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความคิดโดยการตั้งคำถาม ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร
อย่างไร และผลอย่างไร

4.2.5 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด เรื่อง “ปมในใจ” และครูเฉลยคำตอบ

(ชั่วโมง 3)

4.2.6 นักเรียนอ่านเรื่องสั้น “พระคุณที่สาม” แล้วช่วยกันสรุปความคิดโดยการตั้ง
คำถาม พร้อมทั้งเขียนแผนผังความคิด เพื่อนำผลงานเสนอต่อครูและเพื่อนหน้าชั้นเรียน

4.3. ขั้นสรุป

4.3.1 ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหา การสรุป และวิเคราะห์เรื่องสั้นเพิ่มเติม

4.3.2 นักเรียนทำฝึกหัดเรื่องสั้น

5. การประเมินผลการเรียนรู้

5.1 วิธีการวัดผล

5.1.1 สังเกตความสนใจและความตั้งใจในการเรียน

5.1.2 สังเกตพฤติกรรมในการเรียน การตอบคำถามในการสนทนาได้ตอบและ
การพูดซักถามปัญหาข้อสงสัย และพูดเสนอความคิด

5.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

5.2 เครื่องมือวัด

2.1 แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม

2.2 แบบฝึกหัดเรื่อง ปมในใจ

5.3 เกณฑ์ในการวัด

ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

6.สื่อการเรียนรู้

6.1 ใบความรู้ที่ 6 เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญเรื่องสั้น”

6.2 เรื่องสั้น เรื่อง “ปมในใจ”

6.3 บทอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “พระคุณที่สาม”

6.3 ตัวอย่างหนังสือเรื่องสั้น

ใบความรู้ที่ 6

เรื่อง “ การอ่านจับใจความสำคัญเรื่องสั้น ”

การอ่านจับใจความเรื่องสั้นให้ได้ถูกต้องแม่นยำอย่างรวดเร็ว นับเป็นเรื่องยากพอสมควร เพราะเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน จึงมักมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนและไม่นิยมบอกเรื่องหรือแนวคิดสำคัญอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านจึงควรใช้แนวทางพิจารณาดังนี้

1. ชื่อเรื่อง นับเป็นจุดชี้แนะหัวใจของเรื่องไว้เป็นอันดับแรก เรื่องสั้นบางเรื่องตั้งชื่อให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ชัดเจนแต่บางเรื่องก็ยากต่อการตีความ จึงควรพิจารณาจากส่วนอื่นประกอบด้วย
2. แก่นเรื่อง ผู้อ่านควรพิจารณาจากข้อขัดแย้งของเรื่องแล้วติดตามว่าข้อขัดแย้งนั้นมีการสิ้นสุดอย่างไรซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ตอนท้าย ๆ ใกล้จบเรื่อง จะทำให้มองเห็นแก่นเรื่องได้ทันที หลังจากนั้นพยายามสรุปสาระสำคัญ โดยการตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากจะแสดงว่าผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้แนะให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายด้วย
3. ภูมิหลัง แม้เรื่องสั้นจะเป็นเรื่องสมมุติแต่ผู้แต่งมักจะสร้างเรื่องให้ดูสมจริงมากที่สุดการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและเหตุการณ์ในเรื่อง จะช่วยให้จับใจความได้ง่ายยิ่งขึ้น
4. น้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่ง การจับน้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่งให้ได้จะช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องได้แม่นยำ
5. การอ่านที่มุ่งจับใจความสำคัญ เพียงเพื่อตอบคำถามใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไรและทำไม จึงอาจไม่ได้รสชาติและคุณค่าของคำของบันเทิงคดีอย่างเพียงพอ ดังนั้นควรจับใจความย่อยหรือใจความประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องไปพร้อมกัน

ที่มา : แวมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น,
หน้า 130-131

เนื้อหาเรื่องสั้น

ปมในใจ

ตองกับตั้ม เด็กหญิงสองคนเรียนหนังสือห้องเดียวกัน ซึ่งที่หนึ่งที่สองคู่ที่กันมาตั้งแต่ชั้นประถม แต่ทำไมใคร ๆ ถึงชื่นชมตองมากกว่าเพียงเพราะตองหน้าตาน่ารักเหมือนตุ๊กตา ไร้ผมหน้าม้า ถักเปียคู่มาโรงเรียนทุกวัน ดวงตากลมโต ริมฝีปากสีแดง และแก้มสีชมพู ยามยิ้มยิ่งน่ารัก ทุกสิ่งที่เป็นตองคู่ใจงานน่าชื่นชมไปหมด

ครูประจำชั้นชื่นชมตองต่อหน้านักเรียนทั้งชั้นบ่อย ๆ ว่าตองนั้นทั้งสวย ทั้งเก่ง ยิ่งดกย้า ความริยา ความชื่นชมน้อยใจให้กับตั้ม

เมื่อโรงเรียนมีงานหรือกิจกรรมพิเศษ เช่น ถือนพานวันไหว้ครู หรือกีฬาระหว่างโรงเรียน ตองมักได้รับเลือกให้เป็นผู้ถือพานนำหน้าขบวนนักกีฬา ได้แต่งตัวสวย ๆ ในขณะที่ตั้มเดินก้มหน้าหลบอยู่ในแถว เป็นแค่ตัวประกอบ ขณะที่ตองเป็นนางเอกที่ใคร ๆ ก็สนใจปรบมือให้

มันไม่ใช่ความผิดของตั้มที่เกิดมาเป็นคนขี้เหร่ คาคี จมูกแบน ตัวเตี้ยล่ำ น้ำเสียงแหบห้าว ฟังดูไม่หวานใสไพเราะเหมือนน้ำเสียงของตอง

ตั้มแน่ใจว่าไม่ได้เรียนเก่งน้อยกว่าตอง รวมทั้งความสามารถพิเศษด้านอื่น ๆ แต่มันช่างไม่ยุติธรรม เพียงเพราะว่าตั้มเกิดมามีหน้าตาขี้เหร่กว่าตอง

ไม่เคยมีคำชมจากครูประจำชั้น อย่างคิก็แค่รอยยิ้มเล็กน้อย ยามที่ตั้มสอบได้ที่หนึ่งแล้ว ตองสอบได้ที่สอง แตมครูยังทำให้เธอน้อยใจ เมื่อพูดกับตองว่าคราวหน้าให้ตั้งใจแก้ตัวใหม่ ครูเป็นกำลังใจให้หนูเสมอนะ

หน้าที่ตั้มแพ้ ครูไม่ได้พูดให้กำลังใจอย่างนี้ มีแต่หันไปยิ้มกับตอง แล้วบอกว่าครูดีใจด้วยให้ตั้งใจเรียนต่อไป หนูต้องมือนาคที่ดีแน่เลย เพราะหนูทั้งสวยทั้งเก่ง

ทำไมครูไม่คิดบ้างว่าตั้มก็ต้องการคำชม ต้องการกำลังใจจากครูเหมือนกัน บางครั้งในยามคำเตือน ตั้มนอนน้ำตาไหลพรากอยู่คนเดียว น้อยใจในความอากัปกิริยาที่เกิดขึ้นเป็นอย่างนี้

วันคืนผ่านไป ตั้มยังขมพะพะความอิจฉาริยาในตัวตอง แด่ในเมื่อไม่สามารถสวยเท่าตองได้ ตั้มก็ยังมูมานะ ต้องเอาชนะตองให้ได้ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ไม่มีอะไรดีไปกว่าการเรียน ตั้มวาดหวังไว้ว่าต้องเรียนให้เก่งกว่ามีอนาคตที่ดีกว่าตองให้ได้ ตั้มจบมัธยมต้นด้วยการสอบได้ที่หนึ่ง ได้เกียรติบัตรเรียนดีมาติดฝาบ้าน ส่วนตองได้ที่สองจากโรงเรียนบ้านนอกตั้มมุ่งมั่นสอบเข้าโรงเรียนที่กรุงเทพฯ โรงเรียนใหม่มีคุณภาพอันดับต้นๆ ของกรุงเทพฯ เป็นแหล่งรวมเด็กหัวกะทิ ภาพและประวัติของตั้มติดเด่นอยู่ที่บอร์ดของโรงเรียนเก่า เป็นความภูมิใจของโรงเรียน พร้อมกับเสียงชื่นชมที่ตั้มได้รับยามเรียนอยู่ที่นั่น

จบมัธยมปลาย คัมเอนทรานซ์เข้าคณะที่อยากเรียน คัมเรียนหนังสือด้วยความสุข มีเพื่อนใหม่ มีกิจกรรมมากมายคัมจบปริญญาตรีด้วยคะแนนเกียรตินิยม อีกครั้งที่ภาพและประวัติของคัมได้ติดบอร์ดที่โรงเรียนเก่า

หลายปีผ่านไป คัมยังติดตามข่าวคราวของตองเสมอ ตองสอบเข้าเรียนวิทยาลัยครู และจบออกมาเป็นครูสอนเด็ก ๆ ที่โรงเรียนเดิม คัมเลิกอิจฉาตองนานแล้ว และเลิกน้อยใจครู มันเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อถูกเปรียบเทียบ

เดี๋ยวนี้คัมเรียนจบปริญญาโท เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมีชื่อ คัมพิสูจน์ตนเองว่าถึงไม่สวยแต่ใคร ๆ ก็ยอมรับในความสามารถและคุณค่า

คัมขอบคุณปมในใจครั้งนั้นที่ทำให้มีวันนี้ และคัมตั้งใจจะเป็นครูที่ดี มีความยุติธรรมกับเด็กทุกคนเสมอหน้ากัน

ที่มา : วารสารเล่มโปรด. อรสม สุทธิสาคร. มีนาคม 2546 , หน้า 44-45.

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกหัด

เรื่อง ปมในใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่เห็นว่าถูกต้อง

- สาเหตุที่ทำให้ตั้มสอบได้ที่หนึ่งและได้รับ
เกียรติบัตรเรียนดี คือข้อใด
ก. มุ่งมั่นที่จะแข่งขันกับตอง
ข. ไม่ได้รับเลือกให้ถือพานไหว้ครู
ค. ไม่ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนถือป้าย
ง. ไม่ได้การให้กำลังใจจากครู
- “ไว้ผมหน้าม้า ถักเปีย ดวงดากลมโต ริมฝีปาก
สีแดง และแก้มสีชมพู” เป็นลักษณะของใคร
ก. ตั้ม
ข. ตอง
ค. ครู
ง. เพื่อน
- อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ตั้มพยายามมูมานะที่จะ
เรียนหนังสือให้เก่งกว่าตองให้ได้
ก. ความอิจฉาริษยา
ข. ความพร้อม
ค. ความขากจน
ง. คำพูดดูถูกจากเพื่อน
- ใจความสำคัญของเรื่องนี้ คือข้อใด
ก. เด็กหญิงยากจนคนหนึ่งที่ถูกรังแก
ข. เด็กหญิงที่ถูกครูตำหนิ
ค. เพื่อนที่เห็นแก่ตัว
ง. ไม่สวยก็ประสบความสำเร็จได้
- เมื่อตั้มประสบความสำเร็จในการศึกษา
และได้เป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัย
สิ่งที่ปฏิบัติ คือ
ก. มุ่งมั่นเอาชนะเพื่อนร่วมงาน
ข. ตั้งใจสอน ยุติธรรมแก่เด็กทุกคน
ค. รักและตั้งใจสอนเด็กที่ตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ
ง. สนใจเด็กที่ด้อยหรือจืดจางเป็นพิเศษ
- คำว่า “เด็กห้าวกะทิ” หมายถึงข้อใด
ก. เด็กที่ถูกเคี่ยวเข็ญมากกว่าคนอื่น
ข. เด็กที่มาจากบ้านนอก
ค. เด็กที่สนใจแต่เรื่องเรียนเท่านั้น
ง. เด็กที่เก่งกว่าคนอื่น ๆ
- ตั้มใช้สิ่งต่อไปนี้ เป็นเครื่องพิสูจน์ให้
ทุกคนเห็นถึงชัยชนะของคนยกเว้นข้อใด
ก. สำเร็จการศึกษาปริญญาโท
ข. ได้เกียรติบัตรเรียนดี
ค. เป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัย
ง. ได้เป็นตัวแทนถือพานวันไหว้ครู
- สิ่งใดคือปมในใจของตั้ม
ก. ความมูมานะ
ข. ความจน
ค. ความด้อย
ง. ความสำเร็จ

เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

เรื่อง ปมในใจ

1. ก
2. ข
3. ก
4. ง
5. ข
6. ง
7. ง
8. ก

พระคุณที่สาม

โดย “กฤตย์”

“แม่พิมพ์ของชาติ” คำพุดมีนัยยะหมายถึง “ครู” ผู้ที่มีหน้าที่อบรม สั่งสอนเหล่าศิษย์ให้มี ความรู้ ความสามารถ เพียบพร้อมไปด้วยจริยธรรม และคุณธรรม เพื่อประโยชน์ในการสรรค์สร้าง สังคม และประเทศชาติต่อไป แต่ในปัจจุบันวิชาชีพครู ได้ถูกลดความสำคัญลง อันเนื่องมาจากการ มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสาขาอื่นๆ อาทิ วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ เกษตรกร โดยมองข้ามการคงไว้ ซึ่งบทบาทและความสำคัญของวิชาชีพครูเช่นแต่เดิม หากสิ่งนี้ยังคงไม่ได้รับการเหลียวแลจากทุกๆ หน่วยในสังคม สักวันหนึ่งสังคมและประเทศชาติคงเสื่อมโทรมลง เพราะว่าเราขาด “แม่พิมพ์” ที่ดี และมีคุณภาพ มาหล่อหลอมลูกหลานของเรา ให้เติบโตกลายเป็นบุคลากรอันทรงคุณค่าของสังคม ต่อไป

เย็นวันนี้ “ครูอารีย์” ข้าราชการครูวัย 60 ปี ยังคงนั่งตรวจงานอยู่ในห้องแต่เพียงผู้เดียว เธอหยิบสมุดเล่มแล้วเล่มเล่าที่วางเป็นชั้นสูงอยู่เบื้องหน้ามาอ่านอย่างตั้งใจแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ด้วยปากกาหมึกสีแดง แล้วปิดสมุดวางเป็นชั้นอย่างเรียบร้อย อายุและความชราของร่างกายคงไม่ อาจลดทอนเอาความตั้งใจจริงของเธอไปได้

“ครูครับ ครูยังไม่กลับบ้านอีกหรือครับ นี่ก็เย็นมากแล้วนะครับ”

เธอค่อยๆ เงยหน้าขึ้นมองคู่ต้นเสียง แล้วยิ้มอย่างเอ็นดู พลาญตอบไปว่า “ยังหรอก วัตรงานเสร็จแล้วค่อยกลับ แล้วเธอละ ยังไม่กลับบ้านอีกหรือ กิตติศักดิ์”

“กำลังจะกลับครับ พอดีเพิ่งซ้อมบอลลีตเสร็จครับ จันทน์ขอตัวก่อนนะครับ สวัสดีครับ” เด็กหนุ่มอายุราว 14 ปี คอบ พร้อมกระพุ่มมือไหว้ด้วยท่าทางอ่อนน้อม แล้วเดินออกไปจากหน้าห้อง นั้น กิตติศักดิ์เคยเป็นนักเรียนประจำชั้นของครูอารีย์เมื่อปีที่แล้ว ชีวิตของเขาไม่ได้สุขสบายเหมือน เพื่อนๆ คนอื่น พ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่เขาอายุได้ 2 ขวบเศษ ทั้งภาระไว้ให้ผู้เป็นยายต้องรับผิดชอบ ทุกๆ วันเขาจะหาเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของทั้งตัวเองและยายที่แก่ชรา ลำพังแค่การกินอยู่ก็ ฝืดเคืองมาก แต่เขาเองก็ยังมีความมานะที่จะไฝหาความรู้ พยายามส่งเสียตัวเองเล่าเรียนมาเรื่อยๆ จน เมื่อมาพบกับครูอารีย์เธอได้ให้การสนับสนุนเขาให้รับทุนการศึกษาตลอดจนกว่าจะเรียนจบ ทำให้ ชีวิตที่เคยลำบากของเขามีความสุขสบายขึ้น นอกจากกิตติศักดิ์แล้ว นักเรียนที่มีปัญหาอีกหลายคน หลายรุ่นที่ผ่านมามีต่างได้รับการจุนเจือ และแก้ไขปัญหามาจากครูอารีย์ทั้งสิ้น ดังนั้น สำหรับพวกเขา แล้วครูอารีย์จึงเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของชีวิต

ครูอริย์รับราชการครูมาเกือบ 40 ปีแล้ว เริ่มตั้งแต่โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเล็กๆ มีอาคารไม้ 2 ชั้น เพียงหลังเดียว เด็กนักเรียนก็มีเพียง 50 กว่าคนเท่านั้น จนถึงทุกวันนี้ โรงเรียนแห่งนี้ได้เปลี่ยนไปเป็นโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด มีนักเรียนกว่า 2,000 คน อาคารเรียนไม้ถูกแทนที่ด้วยตึกสูง 4 ชั้นหลายหลัง อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้รับการพัฒนามาเรื่อยๆ จนมีทุกสิ่งทุกอย่างครบครัน แม้ว่าสภาพลักษณะภายนอกของโรงเรียนจะมีการเปลี่ยนแปลงมาน้อยเพียงใด แต่ครูอริย์ก็ยังตั้งใจสอน ลูกศิษย์ของเธอไม่เปลี่ยนแปลง ทุกวันเธอจะมาโรงเรียนแต่เช้า เข้าสอนทุกชั่วโมง ฝึกพัฒนาความรู้ของตัวเองให้ทันความเปลี่ยนแปลง กระแสโลกตลอดเวลา และกว่าจะกลับบ้านก็เย็นย่ำเต็มที แต่หลังจากพรุ่งนี้แล้ว กิจกรรมที่เธอเคยปฏิบัติมาตลอด 40 ปี จะจบสิ้นลง เธอจะได้กลับไปใช้ชีวิตบ้านปลายของเธอกับลูกๆ หลานๆ ของเธออย่างมีความสุข

รุ่งขึ้น ครูอริย์ยังคงนั่งสามล้อถีบเข้ามาในโรงเรียนเหมือนทุกวัน แต่สำหรับเธอแล้ว วันนี้คงเป็นวันที่มีคุณค่าแก่การจดจำมากที่สุดวันหนึ่งในชีวิตของเธอ แลคงเป็นวันที่ครูอริย์เสียใจมากที่สุดวันหนึ่งเช่นกัน สายตาของเธอค่อยๆ กว้ามองสิ่งต่างๆ ในโรงเรียนแห่งนี้ สถานที่ที่เธอใช้ชีวิตกว่าครึ่งก่อนชีวิตผูกพันอยู่ สถานที่ที่เธอได้ปฏิบัติหน้าที่ความเป็นครูอย่างเต็มที่ และเป็นสถานที่ที่ครูอริย์รักมากที่สุด เธอมองทุกอย่างเข้าไปข้ามราวกับจะเก็บเอาภาพทุกส่วนทุกอนุภาควไว้ในหัวทรงจำอันมีค่าของเธอ ทุกๆ เข้า ที่สนามฟุตบอลจะมีนักเรียน ทั้งมัธยมต้นและปลาย รวมกลุ่มกันเล่นฟุตบอลอยู่บ้างก็นั่งคุยหยอกล้อกันที่ม้านั่งตามได้คันไม้ที่มีอยู่มากมายในโรงเรียน บ้างก็นั่งทำการบ้านที่ต้องส่งในวันนี้ ครูอริย์คงไม่อาจลืมเลือนที่จะเก็บเอาสิ่งที่เธอพบเห็นมาตลอดนี้ไว้ในเศษเสี้ยวความทรงจำของเธอ แม้ว่าจะเป็นเศษเสี้ยวหากแต่จะเป็นส่วนที่ส่องสว่างอยู่ในใจของครูอริย์ตลอดไปเช่นกัน

“ครูครับ สวัสดีครับ” นักเรียนที่เธอเดินผ่านยกมือไหว้เธออย่างนอบน้อม นักเรียนพวกนี้เธอเคยสอนพวกเขามานานแล้ว แม้วันนี้พวกเขาจะเติบโตขึ้น แต่เขาก็ยังคงให้ความเคารพเธอเหมือนเดิม นอกจากนักเรียนที่ยังเรียนอยู่แล้ว ศิษย์เก่าที่จบไปบ้างเป็นนายตำรวจใหญ่ บ้างเป็นหมอ บ้างเป็น นักธุรกิจใหญ่โตต่างก็ยังคงเคารพเธอเหมือนสมัยที่เธอเคยสอนพวกเขามา

“ครูครับ สวัสดีครับมาแต่เช้าเชียวนะครับ” กิตติศักดิ์เดินยกมือไหว้เข้ามาทักทายเธอ

“เธอก็เหมือนกันนะ แล้ววันนี้ไม่ไปเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆ เหมอ” ครูอริย์ถาม พลากร ไหว้ สายตาที่เธอมองนักเรียนเป็นสายตาของความเอ็นดู ความรัก และความปรารถนาดีเสมอ

“ผมทำการบ้านไม่ได้ครับ เลยมาทำที่โรงเรียนตอนเช้า”

“มีอะไรไม่เข้าใจก็มาถามครูได้นะ”

“ครับ ขอบพระคุณมากครับ” กิตติศักดิ์กล่าวขอบคุณแล้วเดินกลับเข้าห้องเรียนของเขา ครู

อารีย์เองก็เดินตรงไปยังห้องพักครู ห้องที่เธอใช้ทำงานในช่วงที่เธอไม่มีชั่วโมงสอน

ชีวิตครูตลอดเวลา 40 ปี ของครูอารีย์ เธอทุ่มเทให้กับการศึกษาอย่างเต็มที่ นักเรียนที่สงสัยในบทเรียนสามารถถามเธอได้เสมอ แทบเรียกได้ว่าทุกที่ และทุกเวลา เธอมีแบบฉบับการสอน การอธิบาย ที่เป็นของตัวเอง เธอมักยกตัวอย่างเรื่องง่ายๆ ที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมาใช้อธิบายเนื้อหาที่นักเรียนมักไม่เข้าใจ ซึ่งวิธีการของเธอนั้นช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเห็นภาพพจน์ได้ดีกว่าการให้ท่องจำ การสอนของเธอเป็นการสอนให้เกิดกระบวนการคิดตลอดเวลา เธอมักพูดเสมอว่าการท่องเนื้อหาในตำรา ย่อมมีโอกาสที่จะลืม แต่ถ้าวางใจความเข้าใจแล้ว จะไม่มีโอกาสลืมเลย ยิ่งได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้วยิ่งฝังแน่นเข้าไปในสมองยิ่งขึ้น ครูอารีย์จึงสอนให้นักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งต่างจากครูท่านอื่นๆ บางท่าน เมื่อครูอารีย์เดินมาถึงห้องพักครู ทุกวันทีเธอจะพบเห็นก็คือ ภาพที่ครูสาวฯ บางท่าน นั่งจับกลุ่มคุยเรื่องละครโทรทัศน์ ขายเครื่องสำอาง เครื่องครัว ของใช้จำเป็นที่สรรหามาขายกันได้ บ้างก็นั่งอวดเครื่องเพชรเครื่องทองที่ตนเองสวมใส่มา ครูที่โรงเรียนแห่งนี้มีจำนวนไม่น้อยที่ต้องหารายได้เสริม เพราะมีรายจ่ายมากเกินไปกว่าเงินประจำเดือนที่ได้รับจากทางราชการ สาเหตุหลักก็คงนับได้ 2 ข้อ ข้อแรกก็คงเป็นเงินเดือนของข้าราชการครูนั้นค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ส่วนข้อที่สองก็คงเป็นที่ตัวครูพวกนั้นเอง ที่ใช้เงินกันฟุ่มเฟือย มีรถมอเตอร์ไซด์ ก็อยากมีรถยนต์ มีรถยนต์แล้วก็อยากมีบ้าน เห็นคนอื่นมีบ้านราคา 10 ล้าน ก็อยากมีบ้าง จนต้อง ไปกู้หนี้ยืมสินจนมีหนี้สินล้นพ้นตัว

ทุกวันนี้ ครูอารีย์เห็นครูรุ่นหลังๆ แล้ว ทำให้รู้สึกเป็นห่วงอนาคตของการศึกษามาก แต่ก่อนคนที่จะมาเป็นครูต้องสอบแข่งขันกันหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่คิดจะเรียนครู ก็ต้องคัดเลือกคนที่เรียนเก่งที่สุด เมื่อเรียนจบก็ต้องสอบบรรจุเข้ารับราชการ ถึงจะมาเป็นครูได้ พอเริ่มรับราชการ ทั้งพ่อแม่ ญาติเครือญาติก็ตักตวงให้ลูกหลานได้เป็นครู เพราะเป็นอาชีพที่ทรงเกียรติ เชิดหน้าชูตาวงศ์ตระกูล แต่สมัยนี้ถ้าลูกหลานใครสักคนบอกกับพ่อแม่ว่าอยากเป็นครู คงเป็นสิ่งที่ทำให้พ่อแม่รู้สึกผิดหวัง ค่านิยมในสมัยนี้มองว่า อาชีพครูเป็นอาชีพที่ทำรายได้ได้ไม่ดีนัก เชิดหน้าชูตาวงศ์ตระกูลไม่ได้ไม่เท่าเทียมกับอาชีพอื่น คนที่คิดจะเป็นครูส่วนใหญ่จึงมักจะเป็นคนที่สอบเอ็นทรานส์เข้าคณะอื่นไม่สำเร็จ หรือไม่ก็เลือกเรียนครูเป็นอันดับท้ายๆ เพื่อว่าจะสอบเข้าคณะอื่นไม่คิดก็จะได้มีที่เรียน

คนเหล่านี้จบมาทำงาน ก็เชื่อว่าภาคภูมิใจกับการเป็นครูของตนเองมากเท่าใดนัก เมื่อมีคนมาเรียกพวกเขาว่า “ครู” พวกเขาก็มักจะแสดงสีหน้าไม่พอใจ เขาเหล่านี้ต้องการให้คนทั่วไปเรียกเขาว่า “อาจารย์” มากกว่า คำสองคำที่มีความหมายลึกซึ้งนี้ พวกเขาเข้าใจมันอย่างดีหรือเปล่า หรือเพียงแค่ต้องการเรียกขานให้ดูโก้เก๋เท่านั้นเอง แต่สำหรับครูอารีย์แล้ว เธอภูมิใจที่จะให้นักเรียนและคนทั่วไปเรียกเธอว่า “ครู” ครูอารีย์เข้ามานั่งเตรียมการสอนในห้องทำงาน ท่ามกลางครู

รุ่นใหม่ท่านอื่นๆ เธอนั่งทำงานสักพักก็ใกล้เวลาเข้าแถวเคารพธงชาติแล้ว นักเรียนเริ่มทยอยออกไปที่สนาม อีกไม่นาน ครูอารีย์ก็ต้องลงไปเข้าแถวเหมือนกัน กิจกรรมหนึ่งที่ครูอารีย์มิได้ขาด ก็คือการไปร่วมเข้าแถวเคารพธงชาติกับนักเรียน เธอมองว่าเป็นหน้าที่ที่เธอต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกับการสอน หนังสือ เพราะเมื่อเธอได้ไปร่วมกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติกับนักเรียน เธอก็จะช่วยดูแลความเรียบร้อยและรับทราบเรื่องราวต่างๆ ที่จะมีการประกาศหลังเคารพธงชาติ และสวดมนต์แล้ว ครูหลายท่านไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมนี้ อ้างเหตุผลว่าไม่อยากตากแดด และการเข้าแถวเคารพธงชาติเป็นเรื่องของนักเรียน พวกเขาไม่จำเป็นต้องไปร่วมก็ได้

หลังจากเคารพธงชาติแล้ว ปกติถ้ามีชั่วโมงสอน ครูอารีย์ก็จะเข้าสอน ไม่เคยขาด แต่ถ้าเธอว่างเธอก็มักจะเตรียมการสอนอยู่ในห้องพัก หรืออาจจะไปค้นคว้าหาองค์ความรู้ใหม่จากหนังสือในห้องสมุด ทุกวันนี้โลกมีการพัฒนาไม่หยุดนิ่ง เนื้อหาในตำราที่หลักสูตรกำหนดแต่เพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอให้นักเรียน ได้เรียนรู้ ครูอารีย์จึงต้องเป็นผู้รวบรวมเอาความรู้เหล่านั้นมาบอก มาเล่าให้นักเรียนได้รู้เอาไว้

เวลาผ่านพ้นไป ตอนนี้ก็เกือบเที่ยงแล้ว ครูอารีย์กลับไปห้องพัก ทุกวันเธอจะเตรียมอาหารกลางวันมาจากบ้าน วันนี้ก็เช่นเคย ข้าว 1 ถ้วย กับข้าว 2 อย่าง ก็เพียงพอสำหรับการดำรงชีพของเธอในหนึ่งมื้อแล้ว ครูท่านอื่นอาจจะออกไปหาอาหารกลางวันข้างนอกรับประทานกัน บางท่านออกไปนาน กว่าจะกลับก็กลับมาสอนชั่วโมงบ่ายไม่ทัน นักเรียนต้องนั่งรอ 10 นาทีบ้าง 20 นาทีบ้าง บางที่ถึงขั้นต้องงดชั่วโมงนั้น เพราะครูผู้สอนกลับมาไม่ทันเวลา

“ครูครับ ขออนุญาตครับ” กิตติศักดิ์และเพื่อนๆ กลุ่มหนึ่งยืนอยู่หน้าห้องพักครู นักเรียนที่ผ่านการสอนจากครูอารีย์จะมีมารยาทดีกันทุกคน เพราะนอกจากเธอจะสอนเนื้อหาวิชาในตำราแล้ว จรรยาบรรณนอกตำราก็เป็นสิ่งที่เธอพร่ำสอนนักเรียนของเธอเสมอมิได้ห่าง เหมือนคำที่บอกว่า

ก้านบัวบอกลิเกขึ้น	ชลธาร
มรรยาทส่อสันดาน	ชาติเชื้อ

“เชิญคะ มีธุระอะไรกับใครคะ”

“พวกเราเอาของมาให้ครูครับ” กิตติศักดิ์แกนนำกลุ่มเพื่อนๆ เดินเข้ามาในห้อง ในมือมีพวงมาลัยดอกมะลิ 1 พวง พวกเขาคุกเข่าลง เด็กชายวางมาลัยบนตักของครูอารีย์

“แค่ครูของพวกเราครับ”

ครูอารีย์ไม่สามารถพูดอะไรกับเด็กๆ กลุ่มนี้ได้ ความตื่นตันใจเอ่อล้นออกมาทางดวงตาน้ำตาแห่งความปีติไหลรินออกมาไม่ขาดสาย เธอรับพวงมาลัยจากเด็กหนุ่ม มืออีกข้างลูบศีรษะพวกเขา เด็กคนอื่นต่างเข้ามากราบที่ตักของเธอทีละคน ซึ่งแต่ละคนล้วนเป็นนักเรียนที่เธออบรมสั่งสอน

มาทั้งสิ้น หนึ่งชีวิตของความเป็นครูที่ไม่เคยหวังผลตอบแทนแม้แต่หยุนิดจากเหล่าศิษย์ และหนึ่งชีวิตที่พร่ำสอนศิษย์ให้เพียบพร้อมด้วยความรู้มาตลอด วันนี้หนึ่งชีวิตนั้นได้รับการตอบแทนที่คุ้มค่าเกินบรรยายเป็นคำพูดใดๆ ความอึดอึดเข้าซึบโลมหล่อเลี้ยงหัวใจของความเป็นครูให้เบิกบานสดใสอย่างฉับพลัน

กิดติศักดิ์และเพื่อนๆ ยังนั่งอยู่อย่างเดิม ครูอารีย์มองหน้าเด็กเหล่านี้ทีละหน้าๆ เธอกล่าวขบใจนักเรียนเหล่านี้ด้วยน้ำเสียงแผ่วเบา แต่เสียงนี้ก็เป็เสียงที่เสนาะไพเราะใต้อาذانที่ได้ยิน

“ชอบใจมากนะคะ พรงี้ครูก็คงไม่ได้มาสอนที่นี่อีกแล้ว ขอให้พวกเธอตั้งใจเรียนกันให้มากนะ พยายามใฝ่หาความรู้อย่าได้ขาด หวังว่าพวกเธอจะมีอนาคตที่ดีๆ กันทุกคน

“ขอบคุณครับ” เด็กๆ กล่าวขอบคุณในคำอวยพรของครูอารีย์ บางคนก็ขอตัวออกไป แต่ก็ยังมีอีกส่วนที่ยังอยู่คุยกับเธอ

“ครูครับ ผมจะสอบเข้าเรียนครูนะครับ แล้วเมื่อเรียนจบผมก็จะมาทำงานที่นี่ มาเป็นครูที่ดีเหมือนที่ครูเป็นครับ” กิดติศักดิ์เอ่ยขึ้นมา หน้าตามุ่งมั่น เอาจริงเอาจังกับสิ่งที่พูดเป็นเครื่องรับประกันว่าเขาจะต้องทำได้ดังที่เขาบอกเอาไว้

“หรือคะ ค่ะ ตั้งใจเรียนล่ะ ครูจะเอาใจช่วย” ครูอารีย์ตอบเด็กหนุ่มไป เธอภูมิใจที่ในชีวิตความเป็นครูของเธอได้แสดงบทบาทจนเด็กคนหนึ่งเชื่อถือ และยึดมั่นเป็นแบบอย่าง เธอเชื่อว่าสักวันเด็กหนุ่มคนนี้จะยอมเป็นครูที่ดีกว่าเธอได้แน่นอน

เสียงสัญญาณบอกเข้าเรียนดังขึ้น เด็กๆ ที่เหลือพากันขอตัวไปเข้าเรียนในชั่วโมงบ่าย ครูอารีย์เริ่มเก็บข้าวของของเธอกลับบ้าน อุปกรณ์เขียนหนังสือแต่ละชิ้นถูกเก็บเรียบร้อย โต๊ะทำงานที่เคยมีข้าวของมากมายวางอยู่อย่างเป็นระเบียบตอนนี้ว่างเปล่าแล้ว ครูอารีย์มองโต๊ะตัวนี้ โต๊ะที่เธอนั่งทำงานมานาน โต๊ะที่เป็นเหมือนเพื่อนของเธอที่เธออยู่ด้วยแล้วสุขใจ หลังจากวันนี้ไปเธอจะไม่ได้มานั่งทำงานอยู่กับมันอีกแล้ว ความอาลัย อารมณ์ในหน้าที่ ในหัวโขนที่สวมใส่ เพื่อแสดงบทบาทของตนเอง เป็นหัวโขนที่เธอแบกรับมาช้านาน วันนี้เธอจะถอดมันแล้ว และถอดมันอย่างถาวร รอวันมีคนมารับช่วงแสดงบทบาทให้สมอุดมการณ์ต่อไป รถมอเตอร์ไซด์พ่วงของครูอารีย์ออกจากโรงเรียนไปอย่างช้าๆ เสียงนักเรียนตะโกนโหวกเหวก ภาพเด็กนั่งกางเกงขาสั้น เสื้อเชิ้ตสีขาวจะตราตรึงในใจเธอตลอดไป

ชีวิตนี้อุทิศเพื่อการศึกษา เพื่อวิชาชีพ ชีวิตที่เป็นเสมือนพ่อแม่คนที่สองของเหล่าศิษย์ ชีวิตที่มีพระคุณอันจะลืมเลือนมิได้ พระคุณที่เรียกว่า “พระคุณที่สาม”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนย่อความ และแสดงความคิดเห็น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

การเขียนย่อความเรื่องสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนย่อความ และแสดงความคิดเห็น

(อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ (ก่อนเรียน)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ (หลังเรียน)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 50 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกพิจารณาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และทำเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าข้อที่ถูกต้องในกระดาษคำตอบ
3. เมื่อทำเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษคำตอบพร้อมกับแบบทดสอบด้วย

การอ่านนิทาน

อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม ข้อ 1-10

ลุงปุยเร่ร่อน

ฉันเป็นลุงปุยสีขาวซึ่งกำลังฮั่นท้วนเต็มที่ ฉันเกิดมาจากเมล็ดพลาสติกขาวสะอาดหลอมรวมกันเป็นพลาสติกผืนใหญ่ แล้วมีคนตัดแบ่งเย็บขอบให้ฉันฉันแข็งแรงแน่นหนา จากนั้นเขาได้ใส่ปุยมากมายลงมาในตัวฉัน

แล้ววันหนึ่งก็มีชาวสวนพาฉันไปยังสวนผลไม้อันกว้างใหญ่ของเขา เขาเปิดปากของฉัน แล้วหยิบปุยไปใส่โคนต้นไม้แต่ละต้นอย่างทะนุถนอมพร้อมกับพูดว่า “โอเร็วๆ มีลูกดกๆ นะ” ทำให้ฉันอดขี้มไม่ได้เลย

ฉันภูมิใจมากที่ถูกบรรจุด้วยปุย อันเป็นอาหารชั้นเลิศของต้นไม้ใหญ่น้อย ช่วยให้มีมันโตวันโตคืน แต่ไม่นานนักปุยในตัวฉันก็หมดลง ชาวสวนพบบ้างและเพื่อน ๆ วางซ้อนกันไว้อย่างเป็นระเบียบ รอคอยรับซื้อของเก่าผ่านมา

และแล้วพวกเราก็ถูกพาไปโรงน้ำแข็ง เขาขัดล้างฉันและเพื่อน ๆ หลายครั้งจนสะอาดเอี่ยมอ่อง แล้วจึงใส่น้ำแข็งป่นลงในตัวพวกเรา งานนี้เย็นสบายคิณะ ค่อมมาเจ้าของโรงน้ำแข็งบอกว่า พวกเราดูเก่าเกินไปแล้ว เพราะตากแห้งแดด ฝน และลม เวลาขนส่ง ฉันกับเพื่อน ๆ เลยต้องย้ายมาอยู่ที่ร้านจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง

คนงานก่อสร้างพาพวกเราไปเก็บเศษวัสดุในอาคารใหม่แห่งหนึ่ง ช่างเป็นงานที่หนักและสกปรกเหลือเกินพวกเราต้องขนก้อนอิฐ หิน และเศษปูน เพื่อนของฉันบางใบถูกใส่ของหนักจนเกินจะรับไหวเกิดขาดเสียก็มี น่าสงสารจริง

คนงานทยอยชนพวกเราลงมาจากอาคารแล้วเทศน์ว่าสวดจากตัวเราลงในรถบรรทุก พอเสร็จ
ธุระคนงานก็โยนพวกเรากองรวมไว้ตรงที่ทิ้งขยะ พวกเราจึงถูกนำไปยังกองขยะใหญ่ริมหิมาซึ่ง
เหม็น และแออัดที่สุด ฉันต้องนอนตากแดด ตากฝน อยู่ที่นี่หลายวันทีเดียว

จนวันหนึ่งมีมือเล็ก ๆ คว้าฉันออกมาจากกองขยะ เด็กชายหน้าตามอมแมมตรวจดูสภาพ
ของฉันแล้วยิ้มอย่างพอใจ พูดว่า “ยังใช้ได้” จากนั้นเขาก็นำฉันไปล้างจนสะอาดทำให้ฉันรู้สึก
สดชื่น แต่ตอนนี้ตัวฉันเป็นสีเทาเสียแล้ว

ทุกวันเด็กชายจะพาฉันไปกองขยะใหญ่เพื่อค้นหาของที่ขายได้ เช่นกระป๋อง ขวดแก้ว
ขวดน้ำพลาสติก ถังพลาสติก กระดาษ เศษเหล็ก ฯลฯ แม้จะเหนื่อยและร้อนแต่เด็กชายคู่มือ
ความสุขเสมอที่ได้หาเงินช่วยทางบ้าน เขายิ้มกว้างทุกครั้งเมื่อกลับถึงบ้าน และอวดข้าวของที่
น่าสนใจแก่ครอบครัว ฉันเองพลอยสุขใจไปด้วย

ไม่นานนักฉันเริ่มขาดกระรุ่งกระริ่ง เด็กชายพยายามจะซ่อมแซมฉันเหมือนเคย แต่ด้วย
สภาพที่เก่า และเปื่อยยุ่ยจนเกินที่จะแก้ไข เขาจึงขายฉันให้แก่คนรับซื้อของเก่า แล้วฉันและเพื่อน
ก็ถูกขายต่อไปอีกทอดหนึ่ง

เมื่อรถขนของมุ่งหน้าไปยังโรงงานพลาสติกนั้นเป็นเส้นทางที่ฉันคุ้นตาค้น ฉันได้กลับ
บ้านเสียที เขาพาฉันและเพื่อน ๆ ไปล้างตัวจนสะอาด จากนั้นจึงหลอมพวกเราเข้าด้วยกันแล้วจึง
ขึ้นรูปใหม่ คราวนี้ฉันไม่ได้เป็นถุงปุ๋ยสีขาวอีกแล้ว ฉันกลายเป็นหุ่นยนต์ของเล่นจนแทบจะจำ
ตัวเองไม่ได้ ส่วนเพื่อน ๆ ส่วนมีรูปร่างแปลกแตกต่างกันออกไป บ้างเป็นเครื่องบิน รถถัง ตุ๊กตา
 ฯลฯ ในที่สุด พวกเราทั้งหมดที่เคยถูกทิ้งเป็นขยะไม่มีค่า รอเพียงวันสลายตัวไปจากโลกนี้ก็ได้
กลายเป็นของใหม่และได้กลายมีคุณค่ามาอีกครั้ง มันน่าอัศจรรย์ใจจริง ๆ

ที่มา: ฌีโน๊ต ปิติกะโร (2545). นิทานแผ่นพับถุงปุ๋ยร่วน. มูลนิธิเด็ก.

1. “ฉัน” ในเรื่องนี้ หมายถึงอะไร การตีความ

ก. ถุงพลาสติก

ข. ถุงกระดาษ

ค. ถุงผ้า

ง. ถุงปุ๋ย

2. ความภาคภูมิใจของผู้เล่า คือข้อใด การสรุปความ

ก. ได้เป็นถุงบรรจุปุ๋ย

ข. ได้เป็นถุงที่ถูกนำไปขายของเก่า

ค. ถูกเก็บวางซ้อนกันอย่างเป็นระเบียบ

ง. ได้เป็นเครื่องมือของชาวสวน

3. เมื่อชาวสวนใช้ประโยชน์แล้ว ผู้เล่าถูกนำไปใช้ที่ใดต่อ การจับใจความ

ก. ร้านขายของเก่า

ข. ร้านวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง

ค. โรงน้ำแข็ง

ง. กองขยะ

4. เมื่อเด็กชายพบผู้เล่า สิ่งแรกที่เขาปฏิบัติ คือ การจับใจความ
 - ก. นำไปล้างน้ำจนสะอาด
 - ข. ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี
 - ค. ตรวจสอบสภาพว่าใช้งานได้หรือไม่
 - ง. นำไปขายคนรับซื้อของเก่า
5. เด็กชายพาถุงปุยไปกองขยะใหญ่ เพื่ออะไร การจับใจความ
 - ก. ใส่ของที่คุ้ยหาได้
 - ข. นำไปทิ้ง
 - ค. นำไปเผา
 - ง. ข้อ ข และ ค
6. ฉันทได้กลับบ้านเสียที “บ้าน” หมายถึง การสรุปความ
 - ก. โรงงานทอผ้า
 - ข. โรงงานผลิตวัสดุก่อสร้าง
 - ค. โรงงานหลอมพลาสติก
 - ง. โรงน้ำแข็ง
7. เมื่อผ่านการหลอมขึ้นรูปใหม่ ผู้เล่ากลายเป็นข้อใด การสรุปความ
 - ก. หุ่นยนต์ขึงเส้น
 - ข. เครื่องบิน
 - ค. รถถัง
 - ง. ตุ๊กตา
8. สถานที่ใดไม่ได้กล่าวไว้ในเรื่องนี้คือข้อใด การจับใจความ
 - ก. ร้านขายของเก่า
 - ข. โรงรับจำนำ
 - ค. สวนผลไม้
 - ง. โรงงานพลาสติก
9. หลังจากการที่ฉันทถูกใช้งานจนขาดกระรุ่งกระริ่งแล้ว ผู้ที่พยายามซ่อมแซมฉันทให้อยู่ในสภาพเดิม คือใคร การจับใจความ
 - ก. ชาวสวน
 - ข. คนงานก่อสร้าง
 - ค. เด็กชาย
 - ง. คนรับซื้อของเก่า
10. ตัวละครสำคัญของเรื่อง คือข้อใด การสรุปความ
 - ก. ให้รู้คุณค่าของสิ่งของ
 - ข. ให้ใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า
 - ค. ให้ใช้สิ่งของอย่างระมัดระวัง
 - ง. การใช้ของอย่างผิดวิธี

การอ่านข่าว

อ่านข่าวแล้วตอบคำถาม ข้อ 11-15

พ่อค้ายาเสพติดหนาว ! ก.ม.ยึดอายุความ 30 ปี

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ในการประชุม ครม. วันที่ 19 มิ.ย. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จะขอความเห็นชอบร่าง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดียาเสพติด โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานมีอำนาจ ปฏิบัติการอำพราง ครอบครองหรือจัดให้มีการครอบครองยาเสพติด เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดได้ กำหนดให้คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีความซับซ้อน หรืออาจมี

ผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อย หรือเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติ หรือมีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง พนักงานสอบสวนอาจร้องขอให้พนักงานอัยการเข้าร่วมสอบสวนก็ได้ และหากเป็นการสอบสวนคดีที่มีโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต พนักงานอัยการต้องร่วมสอบสวนด้วยทุกคดี และวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด ในศาลชั้นต้นให้ศาลมีอำนาจสืบพยานลับหลังจำเลยได้ หากจำเลยจงใจไม่มาศาลหรือหลบหนี และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาโดยไม่สืบพยานก็ได้ หากจำเลยให้การรับสารภาพ เว้นแต่คดีนั้นมีอัตราโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ศาลต้องฟังพยานจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำผิดจริง

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นอกจากนี้ ร่างพ.ร.บ. ดังกล่าวยังกำหนดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด แต่คู่ความอาจยื่นร้องพร้อมฎีกาต่อศาลฎีกาภายในศาลทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร รวมทั้งร่าง พ.ร.บ. ยังกำหนดให้คดีความเกี่ยวกับคดีอาญาเสพติด สำหรับฐานความผิดที่มีระวางโทษประหารหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้มีอายุความ 30 ปี

ที่มา: ไทยรัฐ. (2550). 18 มิถุนายน, หน้า 3

11. หน่วยงานที่มีหน้าที่ร่าง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด คือหน่วยงานใด การจับใจความ
 - ก. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 - ข. สำนักงานคณะกรรมการปราบปรามอาญาเสพติด
 - ค. สำนักงานคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรี
 - ง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
12. พนักงานอัยการ มีหน้าที่ใด การจับใจความ

ก. ร่วมสอบสวนคดี	ข. พิจารณาคดีอาญาเสพติด
ค. ส่งลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุก	ง. ร่าง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด
13. กรณีคดีเกี่ยวกับอาญาเสพติดมีความซับซ้อน หรือรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อย พนักงานสอบสวนอาจร้องให้ใครเข้าร่วมสอบสวนคดีความได้ การจับใจความ

ก. พนักงานอัยการ	ข. ศาลอุทธรณ์
ค. ศาลชั้นต้น	ง. ศาลฎีกา
14. ข้อใดไม่ใช่อำนาจของศาลชั้นต้น การจับใจความ

ก. สืบพยาน	ข. พิพากษา
ค. ยึดอาญาเสพติด	ง. ฟังพยาน
15. ผู้ค้าอาญาเสพติดมีความผิดที่มีระวางโทษประหารหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้มีอายุความกี่ปี

ก. 20 ปี	ข. 30 ปี	การจับใจความ
ค. 40 ปี	ง. 50 ปี	

อ่านข่าวแล้วตอบคำถาม ข้อ 16-20

“ ทารกเห็นโลก 4 เดือนก็จำได้แล้ว

แต่เกิดลืมเร็วกว่าคนเป็นผู้ใหญ่ ”

นักวิจัยในสหรัฐฯพบว่า ทารกที่มารดาเป็นเบาหวานตั้งครรภ์ อาจมีความทรงจำช่วงวัยแรกเริ่มของชีวิตได้ไม่ดีเท่าทารกที่มารดาไม่เป็นเบาหวานขณะตั้งครรภ์

เทรซี เดอโบเออร์ นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เดวิส เสนองงานวิจัยต่อที่ประชุมประจำปีของสมาคมอเมริกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ที่นครซานฟรานซิสโก ว่า สตรีตั้งครรภ์ต้องการธาตุเหล็กเพิ่มขึ้นจากปกติราว 2 เท่า เพื่อสร้างเซลล์เม็ดเลือดให้แก่ทารกหากเป็นเบาหวาน ระดับน้ำตาลในเลือดจะแปรปรวน ทำให้ขาดธาตุเหล็ก ส่งผลให้เลือดนำพาออกซิเจนไปเลี้ยงทารกได้น้อยลง และเมื่อทารกในครรภ์ขาดออกซิเจนและธาตุเหล็ก จะมีปัญหาในการพัฒนาความทรงจำ

เดิมเชื่อกันว่า เด็กมักจำเรื่องราวช่วงแรกเริ่มของชีวิตไม่ได้ เพราะทารกยังไม่มี ความทรงจำ แต่นักวิจัยในที่ประชุมครั้งนี้อ้างผลการศึกษาใหม่ว่า ทารกสามารถจดจำสิ่งต่างๆ ได้ตั้งแต่มีอายุเพียง 4 เดือน แต่เด็กมักจะลืมเร็วกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้น ความทรงจำในวัยเด็กตอนต้นที่ยังยืนยันผ่านไปกาลเวลาจนถึงวัยผู้ใหญ่ จึงต้องเป็นความทรงจำที่มีความหมายสำคัญเป็นพิเศษต่อบุคคลนั้นๆ

ที่มา: ไทยรัฐ.(2550). 19 กุมภาพันธ์, หน้า 7

16. สตรีที่ตั้งครรภ์มีความต้องการธาตุเหล็กเพิ่มขึ้นจากปกติในปริมาณเท่าไร การจับใจความ

ก. 2 เท่า

ข. 3 เท่า

ค. 4 เท่า

ง. 5 เท่า

17. สตรีที่เป็นเบาหวานขณะตั้งครรภ์ มีผลกระทบต่อทารกอย่างไร การสรุปความ

ก. ทำให้สมองเสื่อม

ข. ทำให้มีปัญหาในการพัฒนาความทรงจำ

ค. ทำให้ตาพิการ

ง. ทำให้ทารกมีร่างกายแคระแกร็น

18. ทารกสามารถจดจำสิ่งต่างๆ ได้ตั้งแต่มีอายุเท่าไร การจับใจความ

ก. 2 เดือน

ข. 3 เดือน

ค. 4 เดือน

ง. 5 เดือน

19. ทารกในครรภ์ จะมีปัญหาในด้านการพัฒนาความทรงจำ เนื่องจากเหตุผลใด การจับใจความ

ก. ขาดออกซิเจนและธาตุเหล็ก

ข. ขาดออกซิเจนและธาตุไอโอดีน

ค. ขาดออกซิเจนและแคลเซียม

ง. ขาดออกซิเจนและน้ำ

20. จากการวิจัยพบว่ามารดาที่ตั้งครรภ์ป่วยเป็นโรคใดซึ่งจะส่งผลให้ความทรงจำช่วงวัยแรกเริ่มของชีวิตได้ไม่ดี การจับใจความ

ก. ความดันโลหิตสูง

ข. หัวใจ

ค. ไวรัสตับอักเสบ

ง. เบาหวาน

การอ่านสารคดี

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม ข้อ 21-23

ยาสีฟันเป็นสิ่งสำคัญประจำวันซึ่งช่วยรักษาสุขภาพของช่องปากและฟัน

คนเรารู้จักใช้ยาสีฟันกันมาตั้งแต่สมัยอียิปต์โบราณแล้ว ปัจจุบันมีการพัฒนายาสีฟันเป็นหลายรูปแบบ โดยแบบที่นิยมใช้กันมากคือชนิดครีมข้นหรือเจล

การเลือกซื้อยาสีฟันควรเลือกที่มีส่วนผสมตรงกับภาวะที่เราต้องการ เช่น ถ้าต้องการป้องกันฟันผุ ควรเลือกแบบมีฟลูออไรด์ แบบที่มีโพแทสเซียมไนเตรทจะช่วยลดอาการเสียวฟันได้ หรือแบบผสมเกลือจะช่วยให้เหงือกแข็งแรง

ส่วนสี กลิ่น และรส เป็นเพียงส่วนประกอบในการเลือกซื้อ ไม่จำเป็นต้องเลือกของแพง นอกจากนี้การใช้ยาสีฟันชนิดครีมหรือเจลจะมีผลต่อการสึกกร่อนของเคลือบฟันน้อยกว่าชนิดผง

ที่มา : คุณค่า. (2550). ฉบับที่ 2 มกราคม – มีนาคม, หน้า 15

21. คนรู้จักการใช้ยาสีฟันตั้งแต่สมัยใด การจับใจความ

ก. สมัยจีนโบราณ

ข. สมัยอียิปต์โบราณ

ค. สมัยกรีกโบราณ

ง. สมัยโรมัน

22. ยาสีฟันที่นิยมใช้มากในปัจจุบันนี้คือชนิดใด การจับใจความ

ก. ผง

ข. น้ำ

ค. ชนิดครีมข้น

ง. แท่ง

23. ถ้าต้องการยาสีฟันที่มีคุณสมบัติป้องกันฟันผุได้ ควรเลือกแบบที่มีสารใดเป็นส่วนผสม

ก. ฟลูออไรด์

ข. โพแทสเซียมไนเตรท

ค. แคลเซียม

ง. เกลือ การจับใจความ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 24-27

การเกิดแผ่นดินไหวได้มหาสมุทร ซึ่งเกิดจากการเคลื่อนตัวของรอยเลื่อนของเปลือกโลก หากทำให้น้ำทะเลกระเพื่อมในแนวตั้งอย่างทันทีทันใด จะเกิดเป็นคลื่นที่มีกำลังมหาศาล และสามารถเคลื่อนที่ไปในมหาสมุทรได้ไกลนับพันกิโลเมตร เมื่อคลื่นนี้เคลื่อนที่เข้าใกล้ชายฝั่ง ความสูงของคลื่นอาจทวีสูงขึ้นได้ถึงหลายสิบเมตร คลื่นที่มีพลังทำลายรุนแรงนี้เรารู้จักกันในนาม คลื่นสึนามิ

การบรรเทาภัยจากสึนามิสามารถทำได้โดยการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ปัจจุบันประเทศไทย เป็นสมาชิกในระบบเตือนภัยสึนามิในแปซิฟิก ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ฮาวาย โดยทางศูนย์มีหน้าที่แจ้งเตือนภัยแก่ประเทศสมาชิกทั่วภาคพื้นแปซิฟิก

ภัยจากสึนามิไม่ได้เกิดบ่อย แต่เมื่อเกิดแล้วสามารถสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินอย่างใหญ่หลวง

ที่มา: คุณค่า. (2549). ฉบับที่ 9 สิงหาคม – กันยายน, หน้า 5

24. สึนามิ เกิดจากสาเหตุใด การสรุปความ

ก. แผ่นดินไหวในผืนทวีป	ข. แผ่นดินไหวใต้มหาสมุทร
ค. ทุกครั้งที่รอยเลื่อนเปลือกโลกเคลื่อนตัว	ง. พายุหมุนขนาดใหญ่

25. พลังทำลายของคลื่นสึนามิจะรุนแรงที่สุดเมื่อใด การจับใจความ

ก. บริเวณจุดกำเนิด	ข. กลางมหาสมุทร
ค. อยู่ในมหาสมุทร	ง. เคลื่อนเข้าใกล้ชายฝั่ง

26. ศูนย์กลางระบบเตือนภัยสึนามิอยู่ที่ใด การจับใจความ

ก. ลอนดอน	ข. เกาหลี
ค. ฮาวาย	ง. ปารีส

27. ประเทศไทยเป็นสมาชิกเกี่ยวกับสึนามิเรื่องใด การจับใจความ

ก. เตือนภัยแก่สมาชิกในภาคพื้นแปซิฟิก	ข. ค้นหาแหล่งเกิดแผ่นดินไหว
ค. เป็นศูนย์กลางช่วยเหลือผู้ประสบภัย	ง. เผยแพร่ข้อมูล

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม ข้อ 28-30

พระกณেশหรือพระฆเนศวรเป็นเทพเจ้าชั้นผู้ใหญ่ของเทวโลกตามคติฮินดูเป็นลูกของพระศิวะหรือพระอิศวรและพระอุมา ลักษณะของพระองค์ที่คุ้นตามากที่สุด คือ มีร่างกายอย่างมนุษย์ที่อ้วนล่ำสมบูรณ์ มีเศียรเป็นช้าง งาข้างข้างหนึ่งหัก มีสี่กร ถือของสี่อย่าง ได้แก่ ขอสับข้าง บ่วงบาศ งาข้างที่หัก ถ้วยขมม มีพาหนะทรงคือหนู เหตุที่พระกณศมีเศียรเป็นช้าง มีเล่าไว้

แตกต่างกันในบรรดาคัมภีร์ต่างๆ ของฮินดูอย่างคัมภีร์ ศิวะปุราณะ กล่าวว่า พระคเณศถูกคัดเสียดู
ขณะต่อสู้กับพระศิวะ เพราะไม่ยอมให้พระศิวะเข้าไปในห้องที่พระอุมากำลังทรงน้ำ เมื่อพระนาง
ทราบจึงกริ้วมาก พระศิวะจึงใช้ให้เหล่าเทวดาออกค้นหาสิ่งมีชีวิตที่พบแรกสุด และให้ตัดหัวมาต่อ
เป็นเศียรพระคเณศ เทพทั้งหลายออกค้นหาพบช้างนอนหันหัวไปทางทิศตะวันตกจึงตัดหัวมาถวาย
ความเชื่อของชาวฮินดูนับถือกันว่าเป็นเทพเจ้าแห่งอุปสรรคและความสำเร็จ เวลาจะเริ่มต้นทำสิ่งใด
จึงนิยมบวงสรวงพระคเณศเสียก่อน เพื่อให้กิจการทั้งหลายประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังนับถือ
ว่าเป็นเทพแห่งสติปัญญา ภูตผีปิศาจ และการประพันธ์ สำหรับในเมืองไทยนับถือพระคเณศว่า
เป็นเทพเจ้าแห่งศิลปวิทยาการตลอดจนเป็นครูใหญ่ ในทางศิลปะนาฏศิลป์และการช่าง ทั้งกรม
ศิลปากร และมหาวิทยาลัยศิลปากรจึงใช้ตราพระพิฆเนศเป็นเครื่องหมาย

ที่มา: สารคดี. (2547). ฉบับที่ 234. สิงหาคม, หน้า 174

28. พระคเณศหรือพระฉนเศวร เป็นเทพเจ้าที่มีรูปร่างลักษณะอย่างไร การจับใจความ

ก. มีร่างกายอย่างมนุษย์ มีเศียรเป็นช้าง	ข. มีร่างกายอย่างมนุษย์ มีสี่พักตร์
ค. มีร่างกายอย่างมนุษย์ มีเศียรเป็นสิงห์	ง. มีรูปร่างเป็นช้างทรงราชสีห์

29. ชาวฮินดู มีความเชื่อเกี่ยวกับพระพิฆเนศในข้อใด การสรุปความ

ก. เป็นเทพเจ้าแห่งศิลปะ	ข. เป็นเทพเจ้าแห่งความสำเร็จ
ค. เทพเจ้าแห่งการต่อสู้	ง. เป็นเทพเจ้าแห่งความศักดิ์สิทธิ์

30. ประชาชนในไทยนับถือพระพิฆเนศเป็นเทพเจ้าด้านใด การสรุปความ

ก. เป็นเทพเจ้าแห่งศิลปวิทยาการ	ข. เป็นเทพเจ้าแห่งความร่ำรวย
ค. เป็นเทพเจ้าแห่งศิลปะการแสดง	ง. เป็นเทพเจ้าแห่งการเดินทาง

การอ่านบทความ

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม ข้อ 31-33

“ความเหงา คือความรู้สึกเปล่าเปลี่ยวไม่มีเพื่อนรู้สึกโดดเดี่ยว ทั้ง ๆ ที่มีคนอยู่ใกล้ ๆ
คนในเมืองหลวงเป็นกันมาก เป็นโรคทางใจอย่างหนึ่งซึ่งพาให้รู้สึกท้อแท้ไร้ค่า ไม่มีใครรัก
ไม่มีใครแยแส แล้วเลยพาให้เกิดความขัดเคืองและความริษยา เป็นต้น

เมื่อรู้สึกเหงาหาทางแก้กันอย่างไร บางคนเข้าโรงหนัง บางคนกินเหล้า บางคนหนักกว่า
นั้น สูบเฮโรอีนเสียเลย คนมั่งมีมีลูกมีเมีย มีบริวาร ก็ยังรู้สึกเหงาอยู่คนเดียว บางคนเลี้ยงสุนัขเป็น
ฝูงไว้แก้เหงา ทางแก้เหงาอย่างนี้ไม่มีใครได้ผล บางคนเลยเข้าวัด ซึ่งแก้เหงาได้ดีเพราะได้เป็นเพื่อน
กับความเหงาเสียเลย”

31. ใจความสำคัญของข้อความ คือข้อใด (การจับใจความ)

- ก. เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับความโดดเด่น
- ข. ให้แนวทางในการรักษาโรคทางใจ
- ค. ชี้แจงเกี่ยวกับการเกิดโรคทางใจ
- ง. บรรยายความรู้สึกของคนเหงา

32. ข้อความที่กล่าวว่า “บางคนหนักกว่านั้น” คำว่า “หนัก” มีความหมายตรงกับข้อใด (การตีความ)

- ก. อาการหนัก
- ข. คิดหนัก
- ค. เหงาหนัก
- ง. หนักใจ

33. จากข้อความที่ว่า “ชีวิตไร้ค่า ไม่มีใครรัก ไม่มีใครแยแสแล้ว เลยพาให้เกิดความขัดแย้งและความริษยา” ลักษณะเนื้อความเป็นอย่างไร (การสรุปความ)

- ก. ให้ข้อคิดเกี่ยวกับความไม่จริง
- ข. ให้ความรู้เกี่ยวกับจิตใจสำนึก
- ค. ชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมทางสังคม
- ง. ชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมของมนุษย์

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม ข้อ 34-36

เศรษฐกิจในปัจจุบันแม้ไม่พึ่งปรารภณา แต่ก็ดูเหมือนเป็นสิ่งเดียวในเวลานี้ที่มีพลังงานพอที่จะปลุกคนไทยให้มาอยู่กับความเป็นจริง หรือลดคนไทยไม่ให้หลงระเห็จไปกับมายาภาพเกินไปกว่านี้หลายปีที่ผ่านมาคนไทยหันมาติดตามอย่างน่าตกใจ พฤติกรรมการหาเงินและการใช้เงินของคนทุกวงการอยู่ในสภาพคลั่งไคล้ไร้สติ

34. ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเสนอเรื่องนี้ (การสรุปความ)

- ก. แนะนำคนไทยให้รู้จักความพอเพียง
- ข. แสดงความห่วงใยคนไทย
- ค. โน้มน้าวคนไทยให้เปลี่ยนพฤติกรรม
- ง. ดำหนิคนไทยในการดำเนินชีวิต

35. คำว่า “หลงระเห็จ” มีความหมายตรงกับข้อใด (การตีความ)

- ก. สิ้นคิด
- ข. เข้าใจผิด
- ค. เสียดสี
- ง. ควบคุมตนเองไม่ได้

36. บทความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงข้อใด (การสรุปความ)

- ก. การประกอบอาชีพ
- ข. การต่อสู้ดิ้นรน
- ค. การแสวงหาผลประโยชน์
- ง. การใช้จ่าย

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม ข้อ 37-40

ชีวิตคนคนหนึ่งอาจดูยืนยาว แต่ก็มีความยืนยาวที่มีขอบเขตจำกัด ทุกอย่างอาจหยุดนิ่ง แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่เคยหยุดและเคลื่อนไปข้างหน้าตลอดกาลคือเวลา วันคืนที่ผ่านไปเปลวเทียนของชีวิตได้มลายแท่งให้หดสั้นลงทุกที หากหยุดและมองดูอย่างจริงจัง จะพบว่าสิ่งที่ต้องทำให้ชีวิตมีมากมายเกินกว่าที่เราคิด มีสิ่งน่าเรียนรู้ น่าศึกษา ล้วนแต่เกินกว่าเวลาของชีวิตหนึ่งพึงทำ เรามักบอกตัวเองว่าถ้าเรามีเวลามากกว่านี้อีกสักนิด เราจะต้องทำสิ่งนี้ได้ดีกว่า เวลาช่างไม่เคยเพียงพอเลยหนอ

37. จากบทความนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไร (การตีความ)

ก. สูญเสีย	ข. เสียหาย
ค. หม่นหมอง	ง. ปลงตก

38. ผู้เขียนเปรียบวันเวลาที่เคลื่อนไปข้างหน้ากับสิ่งใด (การตีความ)

ก. ดวงอาทิตย์	ข. นาฬิกา
ค. เปลวเทียน	ง. โลก

39. จุดมุ่งหมายของข้อความนี้คือข้อใด (การสรุปความ)

ก. ให้รีบทำสิ่งที่ดี	ข. ให้เรียนรู้ทุกสิ่งอย่างจริงจัง
ค. ให้ทำทุกอย่างอย่างรีบร้อน	ง. ให้พิจารณาเวลาที่เปลี่ยนไป

40. ข้อใดไม่ใช่ข้อเท็จจริงของข้อความนี้ (การสรุปความ)

ก. เวลาเปรียบดังชีวิต	ข. เวลาช่างแสนสั้นนัก
ค. เวลาไม่เคยคอยใคร	ง. เวลามีน้อยกว่าสิ่งที่ควรกระทำ

การอ่านเรื่องสั้น

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 41-50

ปิ่นโด

ปิ่นโดเป็นของรักของกะทิ ขนาดกะทัดรัด น้ำหนักเบา ยายรู้ขนาดกระเพาะของกะทิไม่ อยากเห็นของเหลือกลับมาบูดเสีย จึงจัดข้าวให้อิ่มพอดี ตาเลยเรียกปิ่นโดว่า อาหารมือถือ เพราะ สะดวกพกพา ส่วนรายการอาหารก็ไม่หนีไข่ดาวกับไก่ผัดกะเพรารสเด็ด ไข่พะโล้สีน้ำตาลเข้ม เข้าน้ำเข้าเนื้อเพราะทิ้งไว้ข้ามคืน ไข่ลูกเขยจุ่มน้ำพริกหนึบ ไข่ตุ๋นเนื้อเนียนสนิท ไข่นกกระทาชุบแป้งทอด ตาเรียกกะทิว่า “ตัวกินไข่” เมื่อรู้จากยายว่ารายการอาหารเป็นไข่ ไม่ต้องชวน กะทิก็ก้มหมด ทุกครั้ง

รถสองแถววิ่งผ่านปากทางเข้าบ้าน ดาจีจกรยานพากะทิไปรอขึ้นรถ กะทิชอบทอดแอดดาแน่นๆ ชอบกลิ่น โคลิณตราเรือใบหอมๆ ของดาชอบลมอ่อนๆ ที่พัดมาไล่เหงื่อขึ้นให้แห้งหายไป เด็กๆอัดแน่นมาเต็มรถแล้ว เพราะโรงเรียนอยู่อีกไม่ไกล ดาส่งเสียงให้ผู้โดยสารขยับที่ให้กะทิพอ

นั่ง แล้วร้องสั่งให้ลุงหล่อคนขับออกรถช้าๆ อย่ากระชากกระชั้นไปโรงเรียน ไม่ใช่ไปกองถ่ายหนัง
อย่าเทกระจาตละ ตาสั่ง ลุงหล่อได้แค่หัวเราะแทนคำตอบ

เด็ก ๆ เอาปืน โดไปวางเรียงในโรงอาหารก่อนเอากระเป๋านั่งสือไปเก็บในห้องเรียนปืนโด
เล็กใหญ่สูงต่ำต่างสี มันคงจะคุยกันว่าวันนี้บรรจอะไรไว้ข้างใน รสเค็มเผ็ดมันแค่ไหน ผู้ปรุงเป็น
ใคร กดข้าวใส่มาด้วยรักหรือด้วยหน้าที่ มีแต่ของเย็นชืดค้างคืนใส่มาพอให้เจ้าของอิมท้อง หรือมี
ของอร่อยสุดฝีมือเพราะเป็นเจ้าตำรับรสเค็มจะดักขายแทบไม่ทันในท้องตลาดบางเดามีคราบจาก
วันวานที่ล้างไม่หมด มีมดไต่คอม หรือไม่กี่มีรอยกะเทาะ เพราะตกทอดมากันหลายมือเดิมที ดบ
ท้ายลงไม่พ้นส่งเสียงกระซิบกระซาบกันว่า คอยดูนะ เทียงนี่ปืนโดหูรูดนั้นต้องมา “อวดแสดง”
ตามเคย

“หู” คือคนถือปืนโดที่มาในชุดเครื่องแบบราวกับสาวใช้ประจำจนข้าหลวง “หู” คือ
รถเก๋งคิดแอร์ที่ขับเข้ามาเทียบหน้าโรงเรียน และ “หู” สุดๆคือ ลวดลายบนปืน โดที่เปิดออกก็จะ
เป็นข้าวสวยร้อนๆ แกงจืดควีนกรุ่น และอาหารนานาชาติที่ปืนโดอื่น ไม่อาจรู้ได้ เพราะไม่เคยมี
โอกาสได้เสวนากับปืนโดหูสักครั้ง ปืนโดหูมาถึงโรงอาหารก่อนพักเที่ยงเพียงชั่วอึดใจ และจาก
ไปแทบจะพร้อมๆกับการเริ่มเรียนภาคบ่าย

เสียงกริ่งสัญญาณพักเที่ยงดังก้องกังวาน กะทิวิ่งแข่งลงบันไดมากับเพื่อนๆ สวนกับพี่ทองที่
หน้าห้องพักครู พี่ทองยิ้มให้ก่อนจะแยกตัวกลับไปวัด พี่ทองบอกว่าทุกกลางวันมีอาหารบุฟเฟต์รออยู่

ตอนเย็นเมื่อกลับถึงบ้าน กะทิล้างปืนโดและคว่ำวงไว้ที่อ่างในครัวคำๆค่อยมาเช็ดให้
สะอาดอีกที แล้วยกไปวางข้างเตาโถต้มน้ำยาคอนเข้าในยามค่ำคืน ปืนโดลงตามเตาไฟแก้เหงาว่า
วันที่ผ่านมายายทำอะไรบ้างนอกจากโมโหดา

ที่มา : งามพรรณ เวชชาชีวะ. (2551). ความสุขของกะทิ, หน้า 15

41. ใครเป็นคนทำกับข้าวให้กะทิใส่ปืนโดไปกินที่โรงเรียน

ก. ตา

ข. ยาย

ค. กะทิทำเอง

ง. ลุงหล่อ

42. คุณสมบัติที่ทำให้ตาเรียกปืนโดว่าเป็นอาหารมือถือ คือข้อใด

ก. บรรจุอาหารได้พอดีมือ

ข. มีกับข้าวหลายอย่าง

ค. ไม่ทำให้อาหารบูดเสีย

ง. สะดวกพกพา

43. ตัวกินไข่ หมายถึงใคร

ก. ตา

ข. ยาย

ค. กะทิ

ง. ลุงหล่อ

44. คาไม่ได้ส่งลุงหล่อทำอะไร

ก. ไปกองถ่ายหนัง

ข. ออกกรธำ

ค. อยู่เฝ้าพระเจดีย์

ง. ไปโรงเรียน

45. “พี่ทองบอกว่าทุกกลางวันมีอาหารบุฟเฟต์รออยู่” คำว่า อาหารบุฟเฟต์ หมายถึงข้อใด

ก. อาหารที่จัดไว้ให้รับประทานเฉพาะบุคคล

ข. อาหารมื้อกลางวันรับประทานที่วัด

ค. อาหารหลากหลายชนิดเลือกรับประทานตามใจชอบ

ง. อาหารที่จัดไว้เฉพาะที่วัดเท่านั้น

46. เมื่อกะทิกลับมาถึงบ้าน หน้าทีของกะทิกี่ทำเป็นประจำทุกวัน คืออะไร

ก. ทำกับข้าวมือเย็น

ข. รดน้ำต้นไม้

ค. นวดให้ตา

ง. ล้างปิ่นโต

47. “เจ้าตำรับรสเด็ด” หมายถึงใคร

ก. แม่ครัว

ข. คุณยาย

ค. แม่ค้า

ง. คุณครู

48. ปิ่นโตที่ตักทอดก้นมาหลายมือ มีลักษณะอย่างไร

ก. มีลวดลายบนปิ่นโต

ข. มีรอยกะทะ

ค. มีคราบจากการล้างไม่สะอาด

ง. ขนาดกะทัดรัด น้ำหนักเบา

49. คำว่า “อวดแสดง” มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ลวดลายของปิ่นโต

ข. อาหารในปิ่นโต

ค. การแสดงของนักเรียน

ง. การทำอาหารของแม่ครัว

50. สิ่งที่ไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องนี้ คือข้อใด

ก. การรู้จักประหยัดค่าใช้จ่าย

ข. การใช้ชีวิตที่มีแต่การแข่งขัน

ค. การรู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบ

ง. การเดินทางต้องระมัดระวัง

เฉลยแบบทดสอบ การอ่านนิทาน

1. ง	2. ก	3. ก	4. ค	5. ก
6. ค	7. ก	8. ข	9. ค	10. ก

เฉลยแบบทดสอบ การอ่านข่าว

11. ก	12. ก	13. ก	14. ค	15. ข
16. ก	17. ข	18. ค	19. ก	20. ง

เฉลยแบบทดสอบ การอ่านสารคดี

21. ข	22. ค	23. ก	24. ข	25. ง
26. ค	27. ก	28. ก	29. ข	30. ก

เฉลยแบบทดสอบ การอ่านบทความ

31. ง	32. ก	33. ง	34. ค	35. ง
36. ก	37. ข	38. ค	39. ค	40. ก

เฉลยแบบทดสอบ การอ่านเรื่องสั้น

41. ข	42. ง	43. ค	44. ก	45. ค
46. ง	47. ค	48. ข	49. ข	50. ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ (หลังเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 50 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกพิจารณาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และทำเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าข้อที่ถูกลงในกระดาษคำตอบ
3. เมื่อทำเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษคำตอบพร้อมกับแบบทดสอบด้วย

การอ่านนิทาน

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-10

เกียรติยศของนกกระยาง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ ป่าใหญ่อันอุดมสมบูรณ์ หมู่สัตว์น้อยใหญ่อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก มีนกกระยางใจดีตัวหนึ่งที่มีปากสั้น คอสั้น และขาสั้น นกกระยางชอบกินปลา แต่ด้วยขาที่สั้น มันจึงได้แต่เดินหาปลาอยู่ในที่ตื้นเท่านั้น

วันหนึ่ง นกกระยางออกไปหาอาหารบริเวณบึงน้ำ ที่อยู่ใกล้กับบึงวนซึ่งสัตว์ทุกตัวต่างรู้ว่าบึงวนเป็นจุดที่อันตรายยิ่งนัก เพราะไม่เคยมีสัตว์ตัวใดรอดตายจากที่นั่นได้ จุดสังเกตของบึงวนคือเป็นบึงน้ำสีดำคล้ำคูมีตึก และพืชน้ำหนุมานพร้อมที่จะดูดสิ่งใดๆ จากด้านบนให้จมลงสู่ก้นบึงอันน่ากลัว

นกกระยางได้ยินเสียงกระรอกน้อย ๒ ตัว ที่มัวแต่วิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน จนเข้าไปใกล้บึงวน แล้วกระรอกน้อยก็เริ่มไต่ขึ้นต้นไม้ที่แตกกิ่งก้านสาขากว้างใหญ่ และกระรอกน้อยตัวหนึ่งได้ลั่นคกจากต้นไม้ลงสู่บึงวน

นกกระยางเห็นดังนั้น ก็รีบวิ่งมาใช้ปากคาบตัวกระรอกน้อยไว้ แต่น้ำวนมีพลังรุนแรงมาก มันต้องใช้แรงทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ พร้อมกับกระพือปีกทั้งสองช่วย จึงสามารถกระชากกระรอกน้อยขึ้นมาได้แล้วโยนขึ้นไปบนฝั่ง แต่ด้วยแรงเหวี่ยงนั้นกลับทำให้นกกระยางพลัดตกลงไปในบึงวนเสียเอง

“ช่วยด้วยๆ” กระรอกน้อยทั้งสองตะโกนบ่งเอื้อมีฝูงลิงผ่านมา ฝูงลิงไม่รอช้าให้พรรคพวกตัวหนึ่งรีบไปขอความช่วยเหลือจากสัตว์อื่นๆ ส่วนลิงที่เหลือต่อตัวกันเพื่อดึงนกกระยางไว้ ลิงตัวที่อยู่ใกล้คว้าปากของกระยางไว้ได้

“เฮ้อ... สุขเลย” ฟุ้งถึงช่วยกันออกแรงค้ำแต่ันกระยางไม้ยับเขยื้อนขึ้นมาเลย ถึงตัวที่ไปขอความช่วยเหลือกลับมาพอดี พร้อมด้วยช้าง หมี วัว และเสือ

“เฮ้อสุขเลย” สัตว์ทั้งหลายพร้อมใจกันค้ำันกระยางขึ้นมา “เฮ้อ... สุขเลย” ไม่มีใครยอมแพ้เลย เมื่อนกระยางนั้นถูกค้ำันมาก ๆ เข้า ทั้งปากคอ และขา ก็เริ่มยืดยาวออกมาเรื่อยๆ พวกสัตว์รวบรวมพลังเป็นครั้งสุดท้าย “เฮ้อ... สุขเลย”

ทันใดนั้น นกระยางก็หลุดพ้นจากบึงวนขึ้นมาบนฝั่งได้ แต่รูปร่างหน้าตาของมันไม่เหมือนเดิมเลยปากยาว คอยาว และขา ยาวมาก เหล่าสัตว์จึงพากันไปหานกฮูกผู้รอบรู้ เพื่อหาวิธีแก้ไข ให้นกระยางกลับคืนสู่สภาพเดิม แต่นกฮูกเดินทาง ไปเยี่ยมเพื่อนที่ป่าอีกแห่งหนึ่งยังไม่กลับ

ระหว่างรอการกลับมาของนกฮูก นกระยางออกหาอาหารตามปกติมันเดินหาปลาได้ไกลมากกว่าเดิมด้วยขาที่ยาวขึ้น อีกทั้งคอและปากที่ยาวก็ช่วยให้มันจู่โจมปลาได้ว่องไวขึ้นด้วย นกระยางเริ่มพอใจในรูปร่างที่เปลี่ยนไปนี้มากขึ้นทุกที

กระทั่ง 1 สัปดาห์ผ่านไป นกฮูกเพิ่งกลับมา สัตว์ทั้งหลายได้มาชุมนุมเพื่อปรึกษาหารือกัน นกระยางบอกว่า “ตอนแรกตกใจมาก แต่หลายวันมานี้ชักชอบใจในรูปร่างใหม่ และไม่อยากเปลี่ยนแปลงอีกแล้ว”

นกฮูกจึงประกาศว่า “เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในครั้งนี้จะได้เป็นสัญลักษณ์แห่งความกล้าหาญ และความมั่นใจของนกระยาง ที่เสี่ยงชีวิตช่วยเหลือผู้อื่น ถือเป็นเกียรติอันน่าภาคภูมิใจและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบอกให้รู้ว่าความสามัคคีช่วยทำให้พวกเราเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้ ส่วนกระรอกน้อยนั้นจะเป็นตัวอย่างแก่บรรดาลูกสัตว์ว่าไม่ควรเห็นแก่ความสนุกจนลืมระมัดระวังอันตราย”

“ใช่...” สัตว์ทุกตัวพากันส่งเสียงร้องสนับสนุนด้วยความยินดี และนี่เองคือที่มาแห่งรูปร่างของนกระยาง ดังที่เห็นกันทุกวันนี้

ที่มา : จุฑาภรณ์ ตรีภูมิตูตา. (2545). นิทานพื้นบ้านเกี่ยวกับสัตว์ของนกระยาง. มุลนิธิเด็ก.

1. รูปร่างของนกระยางที่เป็นมาแต่เดิมนั้นทำให้มันเป็นอย่างไร (การตีความ)

ก. บินไม่ได้แต่ว่ายน้ำได้	ข. หาปลาอยู่แต่ในที่ตื้น
ค. จู่โจมปลาได้อย่างรวดเร็ว	ง. จับปลาเป็นอาหารไม่ได้

2. สัตว์ต่างๆ สังเกตว่าบึงวนมีอันตรายจากอะไร (การจับใจความ)

ก. ไม่มีปลาอยู่ใกล้ฝิวน้ำวนเลย	ข. มีเสียงน้ำกระทบโขดหินดังกึกก้อง
ค. น้ำสีดำล้นฝิวน้ำวนวนดังทุกสิ่งให้จมลง	ง. กลิ่นเหม็นของซากสัตว์ออกมาจาก

3. กระรอกน้อยตกลงไปในบึงวนได้อย่างไร (การจับใจความ)

ก. ไต่อยู่ตามกิ่งไม้ที่กว้างใหญ่แล้วลื่น	ข. วิ่งหนีศัตรูตกใจจึงหล่นลงไปบึง
ค. ลื่นตกลงจากก้อนหินขณะกินน้ำริมบึง	ง. ไต่ตามกิ่งไม้ที่กว้างใหญ่และกิ่งไม้หัก
4. ใครที่ไม่ได้มีส่วนช่วยนกกระยาง (การสรุปความ)

ก. ลิง	ข. หมี
ค. เสือ	ง. นกฮูก
5. ใครเป็นผู้ตะโกนขอความช่วยเหลือจากสัตว์นั้น (การจับใจความ)

ก. ช้าง	ข. ลิง
ค. กระรอก	ง. วัว
6. การคืบคลานกระยางขึ้นมาจากบึงวน คืบที่อวัยวะส่วนใด (การจับใจความ)

ก. ปาก	ข. คาง
ค. ปีก	ง. ขา
7. ขณะนั้นนกฮูกบินไปอยู่ที่ใด (การจับใจความ)

ก. ไปเยี่ยมเพื่อนที่ป่าอีกแห่งหนึ่ง	ข. จำศีลอยู่ในโพรงไม้
ค. ออกไปหาอาหารแห่งอื่น	ง. ต้องนอนพักรักษาตัว
8. รูปร่างที่เปลี่ยนไปทำให้นกกระยางเป็นอย่างใด (การตีความ)

ก. เดินแล้วหกล้มเพราะทรงตัวไม่ได้	ข. ตกเป็นเหยื่อที่หัวเราะเยาะของสัตว์อื่น
ค. บินได้ไกลขึ้นทำให้มันช่วยที่หากินได้	ง. เดินเร็วและหาปลาได้ว่องไวขึ้น
9. ทำไมรูปร่างที่เปลี่ยนแปลงไปจึงถือว่าเป็นเกียรติยศของนกกระยาง (การตีความ)

ก. แสดงถึงความกล้าหาญมีน้ำใจ	ข. เป็นเครื่องหมายให้สัตว์อื่นไม่ประมาท
ค. เป็นสัญลักษณ์ของความใจดี	ง. แสดงถึงความสามัคคีชนะอุปสรรคได้
10. นกฮูกบอกว่ากระรอกน้อยเป็นตัวอย่างในเรื่องใด (การสรุปความ)

ก. ความกล้าหาญ	ข. ความรักเพื่อนไม่ทิ้งเพื่อน
ค. การทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	ง. อย่าเห็นแก่ความสนุกจนลืมระวังตัว

การอ่านข่าว

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11-15

การทำบัญชีครัวเรือน

นายเรืองชัย บุญญานันต์ อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เผยแพร่ว่า ภายใต้นโยบายการส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือน สนับสนุนให้เกษตรกรชาวชน และประชาชนทั่วไปจดบันทึก

รายรับ-รายจ่าย และให้ความรู้ด้านบัญชีให้แก่กลุ่มเกษตรกรสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน เพื่อรับรู้สถานะทางการเงินของตนเอง อันจะเป็นแนวทางเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

ดังนั้น กรณีกลุ่มเกษตรกรบ้านสามขา อ.แม่ทะ จ.ลำปาง ที่ประสบปัญหานี้สินในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาถึงกว่า 18 ล้านบาท หลังจากที่ทราบว่าชาวบ้านหมู่บ้านสามขามีหนี้สินจำนวนมาก จึงได้มีกลุ่มแกนนำรวมตัวกันเพื่อทำการวิจัยปัญหาดังกล่าว โดยประชุมร่วมกันว่าจะต้องให้ชาวบ้านจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย เพื่อที่จะให้ทราบว่าเงินที่ใช้จ่ายในแต่ละวันหมดไปกับอะไรบ้าง หากหมดไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็นก็ควรกระจายเงินนั้นๆ ออกไป

หลังจากที่มีการรวมตัวกันแล้ว ได้จัดทำโครงการวิจัยรูปแบบการแก้ไขปัญหาหนี้สินโดยทีมงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานภาค ได้นำรูปแบบการทำบัญชีครัวเรือน จดบันทึกรายรับ-รายจ่ายของแต่ละครัวเรือน เพื่อนำมาประเมินและแก้ไข รวมทั้งมีการตั้งกลุ่มอาชีพโดยการรวมตัวของเกษตรกร เช่น กลุ่มเลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ ผลิตขนมอาหารแปรรูป และผลิตทุกอย่างที่กิน และกินทุกอย่างที่ผลิต ซึ่งตรงนี้ก็สามารช่วยแก้ปัญหาของชุมชนบ้านสามขาได้ระดับหนึ่ง ซึ่งการทำการวิจัยได้รูปแบบดังกล่าวประสบความสำเร็จทำให้ชาวบ้านหมู่บ้านสามขาเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้นจะเห็นว่าการจดบันทึกรายรับ-รายจ่ายจึงมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อไปในอนาคต

ที่มา : เกลินวิศ.(2550). 18 กันยายน, หน้า 12

11. ทำไมต้องมีนโยบายสนับสนุนให้ทำบัญชีครัวเรือน (การตีความ)

ก. เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน	ข. เพื่อให้ประชาชนรู้จักประหยัด
ค. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการทำบัญชี	ง. เพื่อให้ประชาชนรู้จักการวางแผนเรื่องการใช้จ่าย

12. ปัญหาของการวิจัยในการแก้ปัญหานี้สิน เกิดขึ้นที่ใด (การจับใจความ)

- ก. เกษตรกรบ้านสามขา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง
- ข. เกษตรกรบ้านขาคา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
- ค. เกษตรกรบ้านขยร้า อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง
- ง. เกษตรกรบ้านพลงไสว อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

13. ข้อใดมิใช่การรวมตัวการตั้งกลุ่มอาชีพของเกษตรกร (การสรุปความ)

ก. กลุ่มเลี้ยงสุกร	ข. กลุ่มเลี้ยงไก่
ค. กลุ่มผลิตขนม	ง. กลุ่มจัดตั้งร้านสะดวกซื้อ

14. ผลของการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร (การตีความ)

ก. ลดการติดยาเสพติด	ข. ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น
ค. บ้านเรือนสะอาดร่มรื่น	ง. ไม่มีโจรผู้ร้ายในชุมชน

15. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (การตีความ)

ก. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือน
ข. นายเรืองชัย บุญญานันต์ เป็นอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
ค. การจัดทำโครงการวิจัยครั้งนี้จัดทำโดยทีมงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น
ง. การทำบัญชีรับจ่าย เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบันเท่านั้น

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16-20

พจิตรพบต้องสงสัย ‘หวัตนก’ 3 ราย ใกล้ตายพุ่ง

‘สุภารัตน์’ บอกไร้ปัญหา

รพ.พจิตร รับผู้ป่วยต้องสงสัยติดหวัตนก 3 ราย เป็นเด็ก 2 คน อายุ 7 กับ 12 ปี และผู้หญิงวัย 32 ปี หมอเจาะเลือดส่งตรวจแล้ว ยอดสัตว์ปีกตายผิดปกติ พุ่งไม่หยุด 60 จุด ใน 13 จังหวัด ‘สุภารัตน์’ บอกไม่อยู่เหนือความคาดหมาย เพราะอุณหภูมิเหมาะเกิดโรค อธิบดีปศุสัตว์หนักใจ เปิดไล่ทุ่ง หวั่นอัมเชื้อพัฒนาสายพันธุ์โรค ส่วนชาวแปดริ้วพบนกทยอยร่วงหล่นจากหลังคาตาย เป็นเบื้อ ผวาเป็นโรคหวัตนก ร้อง จนท. ตรวจสอบด่วน

คุณหญิงสุภารัตน์ เกษราพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม ถึงกรณีการตรวจพบสัตว์ปีกตายอย่างผิดปกติ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 3-6 กรกฎาคม จำนวน 30 จุด ใน 8 จังหวัด ว่า ไม่ใช่เรื่องที่อยู่เหนือความคาดหมายเพราะสภาพอุณหภูมิของไทยขณะนี้เหมาะสมสำหรับการเกิดโรคนานาชนิดไม่เฉพาะแค่เชื้อไข้หวัตนก

“แม้ขณะนี้ก็ยังตรวจไม่พบเชื้อไข้หวัตนกในประเทศไทย แต่ก็ขอให้ประชาชนติดตามข้อมูลอย่างใกล้ชิด เพื่อที่จะได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง หากยืนยันข้อมูลว่ามีการตรวจพบการแพร่ระบาดของเชื้อเมื่อไร จะแจ้งเตือนให้ประชาชนรับทราบทันที” คุณหญิงสุภารัตน์กล่าว และว่า ในสัปดาห์หน้าจะเรียกประชุมเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ทั่วประเทศเพื่อหารือแผนเชิงรุกมากขึ้น

ที่มา : มติชนรายวัน (2549), 14 กรกฎาคม, หน้า 9

16. ข่าวนี้น่าเป็นลักษณะใด (การตีความ)

ก. ข่าวบันเทิง	ข. ข่าวการเมือง
ค. ข่าวเศรษฐกิจและสังคม	ง. ข่าวประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21-23

น้ำมะนาวช่วยแก้อาการคันเป็นฝ้า

ลิ้นเป็นฝ้าอีกหนึ่งสัญญาณที่บอกว่าคอนนี้ภูมิชีวิตของคุณกำลังตก ลิ้นเป็นฝ้าจะมีคราบขาวๆ เกาะอยู่ ซึ่งเป็นผลมาจากร่างกายมีการสะสมสารพิษอยู่ในตัวค่อนข้างมาก การทำความสะอาดช่องปากไม่ดี พอทำให้มีเศษอาหารตกค้าง รวมถึงเชื้อราในช่องปาก ฟันผุและหินปูนในปากล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุของอาการลิ้นเป็นฝ้าทั้งสิ้น ใครอยากแก้อาการลิ้นเป็นฝ้าลองใช้ลำลีซูปน้ำมันาวเช็ดที่ลิ้นวันละ 3 ครั้ง หลังรับประทานอาหาร กรดอ่อน ๆ ของมะนาวจะช่วยฆ่าเชื้อโรคและคราบที่ติดอยู่บริเวณลิ้น รวมถึงเหงือกและกระพุ้งแก้มได้ ถ้าเป็นคราบจับตัวกันหนาอาจใช้แปรงสีฟันแปรงลิ้นเบาๆ และบ้วนปากให้สะอาด ที่สำคัญเราควรจะต้องป้องกันอาการลิ้นเป็นฝ้าตั้งแต่ต้นโดยไม่รับสารพิษเข้าสู่ร่างกาย และควรหมั่นดูแลภูมิชีวิตให้แข็งแรงอยู่เสมอด้วยการเลือกรับประทานอาหารสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปราศจากมลพิษและพักผ่อนให้เพียงพอหลังรับประทานอาหาร ทกมือ ควรดูแลสุขภาพปากให้สะอาดอยู่เสมอ

21. ฝ้าคราบขาวๆบนลิ้นมีสาเหตุมาจากหลายประการยกเว้นข้อใด (การตีความ)

ก. การสะสมสารพิษ

ข. ช่องปากไม่สะอาด

ค. ขาดวิตามินซี

ง. มีฟันผุและหินปูนในปาก

22. ภูมิชีวิตกำลังตก หมายความว่าอย่างไร (การตีความ)

ก. ดวงชะตาไม่ดี

ข. สุขภาพไม่ดี

ค. กำลังใกล้ตาย

ง. โรคภัยรุมเร้า

23. ทำไมมะนาวจึงแก้อาการลิ้นเป็นฝ้า (การสรุปความ)

ก. กรดมะนาวฆ่าเชื้อโรคและคราบที่ลิ้นได้

ข. กรดมะนาวทำลายสารพิษที่สะสมไว้ได้

ค. เป็นการกระตุ้นต่อมรับรสเปรี้ยว

ง. เพิ่มวิตามินซีทำให้ร่างกายแข็งแรง

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24-27

ดนตรีไทยคือรากเหง้าของวิถีชีวิตไทย มีคนไทยที่ไหนก็มีดนตรีไทยที่นั่น เนื่องจากวิถีชีวิตไทยเป็นวิถีกิจกรรม เครื่องดนตรีจึงประกอบด้วยไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่ชาวบ้านใช้ในการกิจกรรม เครื่องดนตรีโลหะมีน้อย เช่น มโหรี ใช้ในพิธีกรรม พิธีทางศาสนา อยู่ตามวัด อยู่กับปี่พาทย์เพราะใช้ประกอบพิธีกรรม ใช้สำหรับเพลงชั้นสูง เพลงที่ศักดิ์สิทธิ์

ดนตรีไทยเป็นวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่พิธีกรรม ความบันเทิง สนุกสนาน งานรื่นเริง ไปจนกระทั่งการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของคนไทย

เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เปลี่ยนตัวผู้นำ วิถีชีวิตของประชาชนก็เปลี่ยนด้วย ดนตรีไทยซึ่งเป็นรากเหง้าของสังคมไทยตกอยู่ในสภาพที่ขัดแย้งกับความเปลี่ยนแปลงยิ่งในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในปี 2481 มีนโยบายนิยมฝรั่ง ตะวันตก มีกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรมเกี่ยวกับการบรรเลงดนตรีเพื่อควบคุมการบรรเลงดนตรีไทยให้เป็นไปตามแนวสากลนิยม ทำเสียงไทยให้เป็นเสียงสากล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไทย

ที่มา : สารคดี .(2547). ฉบับที่ 230 เมษายน,หน้า16

24. ดนตรีไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่สุดจากอะไร (การจับใจความ)

ก. คนไทยติดต่อกับชาติตะวันตก

ข. นโยบายของผู้นำประเทศ

ค. การนำเข้ามาของเครื่องดนตรีตะวันตก

ง. ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น

25. เหตุที่นำมโหรีมาอยู่ตามวัด คือข้อใด (การจับใจความ)

ก. มีราคาแพงชาวบ้านซื้อไม่ได้

ข. มีกฎหมายห้ามบุคคลทั่วไปซื้อมโหรี

ค. ใช้ประกอบพิธีกรรม หรือบรรเลงเพลงชั้นสูง

ง. ใช้เป็นสมบัติส่วนรวม

26. เครื่องดนตรีไทยส่วนใหญ่ประกอบด้วยวัสดุข้อใด (การจับใจความ)

ก. โลหะ	ข. กระจุกสัตว์
ค. เครื่องปั้นดินเผา	ง. ไม้

27. สิ่งใดที่แสดงให้เห็นว่าเป็นรากเหง้าของสังคมไทยในอดีตอย่างชัดเจนที่สุด (การสรุปความ)

ก. การปกครอง	ข. พิธีกรรมทางศาสนา
ค. คนครีไทย	ง. งานรื่นเริง

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28-30

ทำไมคนคิดดี ทำดี จึงมีสุขภาพดี

โรคภัยไข้เจ็บในโลกปัจจุบันและในอนาคตจะอยู่ในกลุ่มโรคเรื้อรังที่เรียกว่า กลุ่มโรคไม่ติดต่อ คือไม่ได้มาจากการติดเชื้อ แต่มาจากการมีพฤติกรรมที่เสื่อมสุขภาพ โรคเหล่านี้ได้แก่ กลุ่มโรคความดันเลือด โรคหัวใจ เบาหวาน โรคหลอดเลือดหัวใจและสมอง อัมพาต และมะเร็ง ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย แต่มีปัจจัยร่วมคือ ความเครียด

ความเครียดจึงกลายเป็นปีศาจจอมวายร้ายในศตวรรษนี้ที่ฝังอยู่ในจิตใจของมนุษย์เอง ในขณะที่ผู้ที่ไปปฏิบัติธรรมตามศาสนาของตน ไม่ว่าศาสนาใดก็ตาม ย่อมสอนให้คิดดี พูดดี ทำดีด้วยกันทั้งนั้น และผู้ปฏิบัติธรรมเจริญภาวนาต่างๆ ไม่ว่าสวดมนต์ ละหมาด ฟังมิสซา เจริญสติ สมาธิ วิปัสสนา โยคะ ไทเก็ก คีตกวี บวช ทำบุญ แผ่เมตตา เป็นต้น ได้รับการพิสูจน์ทางการแพทย์แล้วว่าล้วนทำให้ร่างกายหลั่งสารเอ็นดอร์ฟิน (สารสุข) ออกมาทำให้ชุ่มชื่น แข็งแรงทั่วสรรพางค์กาย ยิ่งกว่าได้ชโลมน้ำทิพย์ และย่อมกำจัดความเครียดอันเป็นปีศาจร้ายในตนจนหมดสิ้น จึงปราศจากโรคร้าย ทั้งปวงหรือหายป่วยได้ง่าย

ด้วยเหตุนี้ ความปรารถนามีสุขภาพดีจึงควรหมั่นเจริญสติอยู่เสมอ เพื่อผลพวงแห่งสุขภาพความสุขจริงใจใหม่ครับ

ที่มา : หมอชาวบ้าน. (2548). ฉบับที่ 316 สิงหาคม. หน้า 19

28. สาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ คือข้อใด (การตีความ)

ก. สุขภาพอ่อนแอ	ข. ความเครียด
ค. ขาดสารอาหาร	ง. ขาดการออกกำลังกาย

29. สิ่งที่จะช่วยกำจัดปีศาจร้ายที่ฝังอยู่ในจิตใจมนุษย์ได้สิ่งใด (การสรุปความ)

ก. การปฏิบัติธรรม	ข. ความขยันหมั่นเพียร
ค. การออกกำลังกาย	ง. ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง

30. ข้อใดเป็นคุณสมบัติของสารเอนคอร์ฟิน (การสรุปความ)

ก. ช่วยให้เกิดความสุข	ข. ทำให้เกิดกำลังมากขึ้น
ค. นำเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกาย	ง. สร้างเซลล์สมอง

การอ่านบทความ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 31-33

ทรัพย์สินที่เสียไปแล้ว อาจหาได้ใหม่ด้วยความเพียร ความรู้ที่เสื่อมไปแล้ว อาจบำรุงไว้อีก ด้วยการเล่าเรียน ความสำราญอันครหานี้ไปแล้ว อาจทำให้เกิดได้อีกด้วยรู้ประมาณในการบริโภค และกินยา ส่วนเวลาที่เสียไปแล้ว ล่วงเลยไปเลยเรียกเอาคืนไม่ได้ คนผู้ไม่นำพากิจธุระ มักพอใจพูดแก้ตัวว่าไม่มีเวลาจะทำ อันที่จริงเขาอยากอยู่เปล่าเท่านั้น คนผู้ประพฤติเพื่อประโยชน์ตน แต่ประโยชน์ท่าน ย่อมเป็นคนขยันไม่หยุดหย่อนตลอดปี คนเช่นนี้ถึงภารธุระก็ยังจะสามารถหาช่องทำได้อีก คนผู้ท้อแท้ยังสามารถทำได้มากขึ้นไปอีก และจะทำได้ดีที่สุด เพราะเหตุการณ์ทำ ย่อมเจริญความสามารถจะทำให้มากขึ้น

ที่มา: กรมพระปรมาภิไธย (วัดโพธิ์)

31. จากข้อความที่กล่าวนี้สิ่งใดที่ไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ (การสรุปความ)

ก. ร่างกาย	ข. ความรู้
ค. เวลา	ง. ทรัพย์สิน

32. ใจความสำคัญของข้อความที่กล่าวมาตรงกับสำนวนในข้อใด (การตีความ)

ก. น้ำขึ้นให้รีบตัก	ข. ตำข้าวสารกรอกหม้อ
ค. กินแกงร้อน	ง. ไกลเกลือกินด่าง

33. ข้อคิดที่ได้รับจากข้อความนี้คือข้อใด (การสรุปความ)

ก. เวลาเป็นของมีค่า	ข. สังขารของมนุษย์นั้นไม่เที่ยง
ค. ความรู้มีวันเสื่อมไป	ง. ทุกอย่างเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 34-36

ความยากแค้น ความยากไร้และสภาพแวดล้อมที่ด้อยโอกาสของคนในชนบทคือสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม การแก้ปัญหาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีการจัดระบบการจัดการใช้ทรัพยากรในชุมชนหรือท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม นอกจากนี้ยังจะต้องมีมาตรการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้พัฒนาศักยภาพจินตนาการ

และพลังความคิดที่มีอยู่ในชุมชนอย่างเต็มกำลังเพื่อที่สามารถระดมพลังความคิดและภูมิปัญญา
เหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

34. ผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็นเรื่องใด (การสรุปความ)

- ก. ปัญหาสิ่งแวดล้อมเกิดจากชาวบ้านมีความรู้น้อย
- ข. รัฐไม่เปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้คิดหาทางแก้ปัญหา
- ค. ชุมชนมีความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อมถ้ารัฐสนับสนุน
- ง. รัฐไม่สามารถจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติให้บรรลุผลได้

35. ข้อความดังกล่าวมีลักษณะเป็นอย่างไร (การตีความ)

- ก. อธิบายสาเหตุและผลลัพธ์ของปัญหา
- ข. บอกที่มาของปัญหาและแนวทางแก้ไข
- ค. อธิบายที่มาของปัญหาและผลที่ตามมา
- ง. บอกสาเหตุและอธิบายถึงแนวทางที่เป็นไปได้

36. ผู้เขียนมีความรู้สึกที่มีต่อการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อม อย่างไร (การสรุปความ)

- ก. เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่ต้องดำเนินการตามแนวทางที่เสนอไว้
- ข. เป็นเรื่องที่ผู้อ่านพึงใช้วิจารณญาณรับฟังข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข
- ค. เป็นข้อเสนอที่ต้องการให้รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องรับฟังและนำไปปฏิบัติ
- ง. เป็นข้อเสนอที่ต้องการให้ชาวบ้านและชุมชนรับรู้และพยายามปฏิบัติตาม

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 37-40

ชีวิตมนุษย์คือการเปลี่ยนแปลง ชีวิตที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ในที่สุดก็เป็นได้
เพียงแค่งูสไปหนึ่ง ที่ราคาค่างวดก็มีเท่าที่สามารถเดินไปได้ตามจักรกลที่มันมีอยู่ และตาม
สภาพกลไกที่มันอาศัยอยู่ ชีวิตมนุษย์ต่างจากกลไกตรงนี้ ตรงที่มนุษย์สามารถสร้างคุณค่าและ
ความหมาย ไม่เพียงแต่เพื่อตัวเองและในชั่วชีวิตหนึ่งเท่านั้น หากสำคัญกว่านี้คือ ชีวิตยังสามารถ
สร้างความหมายและคุณค่าให้แก่คนอื่นและสังคมทั้งปัจจุบันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตอัน
ยาวไกลด้วย

37. ข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าอย่างไร (การสรุปความ)

- ก. จงใช้ชีวิตให้คุ้มค่าที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์
- ข. การนั่งเฉยไม่ก้าวหน้าชีวิตมีแต่ถอยหลัง
- ค. ชีวิตไม่ใช่จักรกลต้องดิ้นรนต่อสู้ต่อไป
- ง. ชีวิตเพียงแค่นี้ก็สร้างคุณประโยชน์ต่อโลกได้

38. ผู้เขียนข้อความข้างต้นมีลักษณะอย่างไร (การตีความ)

- ก. มองโลกในแง่ดี มีมนุษยสัมพันธ์
- ข. ช่างคิดช่างฝัน ชอบการเปรียบเทียบ

ก. ช่างคิด ไม่หยุดนิ่ง นึกถึงส่วนรวม

ง. ชอบคิดหาเหตุ หาผล เหมือน
นักวิทยาศาสตร์

39. จุดมุ่งหมายของข้อความนี้คือข้อใด (การสรุปความ)

ก. เพื่อสั่งสอนให้เห็นความจริงของชีวิต

ข. เพื่อโน้มน้าวให้ใช้ชีวิตในทางที่ถูกต้อง

ค. เพื่ออธิบายถึงความเป็นจริงของชีวิต

ง. เพื่อชี้แจงให้เห็นประโยชน์ของชีวิต

40. ข้อความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด (การจับใจความ)

ก. การใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า

ข. การทำงานของเครื่องจักรกล

ค. ชีวิตมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง

ง. มนุษย์สร้างคุณค่าและความหมาย

การอ่านเรื่องสั้น

อ่านเรื่องสั้นนี้แล้วตอบคำถามข้อ 41-50

เรืออีแปะ

ตาหาซื้อเรืออีแปะหรือที่ชาวบ้านในละแวกเรียกเรือป้ามาไว้พายเที่ยวเล่นในทุ่งหน้าน้ำดา บอกว่าเป็นการปลีกวิเวกพ้นจากมลพิษทางเสียง (ของยาย) กะทักกับดาจะไปกันสองคนออกเดินทางกันตอนสายๆ ตาพายเรือสบายๆ ผ่านมาในคลองที่สองข้างทางมีไม้ผลให้เห็น เช่น มะม่วง ชมพู่ ต้นโสน ที่ชอบขึ้นริมน้ำบ้าง ตาไม่หยุดแะพัก แครื่องชักทายทุกคนที่เห็น ลุงสนกำลังทอดแหอยู่ที่ทำนบน้ำบ้านท่าทางจะได้ปลาตะเพียนหลายตัว ดาบอกว่าจากล้งจะแวะขอร้องไปให้ยายแช่น้ำปลาทอดกรอบเป็นอาหารเย็นให้กะทิ

เรือพ้นจากคลองร่มครึ้มสู่ทุ่งกว้างสุดสายตา น้ำปริ่มต้องลมอ่อนเป็นริ้วระลอกน้อยๆ ทุ่งนาสุดเขียวสดเห็นอยู่ไกลๆ ดาชอบเรือกลางทุ่ง แล้วลงมือถอนสาขบัว ต้องดูให้ดีว่าเป็นบัวผัน ไม่ใช่บัวเผื่อนที่รสเผื่อนขม บัวผันใบกลมไม่มีแฉก ดอกสีเหลืองจัด สาขบัวกรอบสดจิ้มน้ำพริกที่ยายห่อใบบัวมาพร้อมข้าวใหม่ จะเป็นอาหารกลางวันมีอร่อยทีเดียว กะทิยังนึกสนุกหักสาขบัวเป็นข้อๆ ห้อยคอต่างสาขสร้อยด้วย

บางทีก็จะมีกระเจียนขึ้นเป็นแพ กะทิชอบกินมากกว่าแห้ว ดาจะเก็บใส่ในเรือเอาไว้กลับไปคัมภีร์ที่บ้าน ที่เห็นแน่ๆ ทุกครั้งคือผักปอดหรือผักคต ดอกสีม่วงอ่อนจางดูอบอุ่นบาง ถือไว้ในมือไม่นานก็จะสลดหมดสวย ดอกผักบุ้งสีขาวก็ดูสวยดี ดาบอกว่าถ้าเป็นศิลปินมีฝีมือแบบโมนาลิซ่าก็จะถ่ายทอดลงบนผ้าใบให้สวยหยด

ดาจะพายเรืออย่างสบายอารมณ์ ไม่นึกจะเกณฑ์ว่าจะต้องออกจากบ้านก็โมง จอดแวะตรงไหนก็โมงและกลับถึงบ้านก็โมง ไม่ใช่รายการท่องเที่ยวเกี่ยวกับทัวร์ตามตารางรถไฟตาบอ แต่เป็นทัวร์ตามอำเภอใจต่างหาก

เรือท่องเที่ยวแบบหัวเรือสั้นๆลำนี้ ทำหน้าที่เป็นพาหนะชั้นดี ไม่ก่อกมลพิษ เคลื่อนที่แนวกลายน้ำใสไปตามแรงของคนพาย ถ้าผ่านเข้าไปกลางฝูงจิงโจ้น้ำ ก็จะทำให้คนแค่นี้ดูน่ารัก จ้าละหวั่นดี ตากับกะทิแทบไม่ส่งเสียงพูดกัน ปล่อยให้เรือกับผืนน้ำท้าทายกันให้พอ ดวงอาทิตย์คูไกลอยู่บนฟ้าทั้งๆที่เริ่มทอแสงแรง แต่น้ำรอบกายทั่วทั้งทุ่งราวกระแจะแก้วถั่งถั่งไอร้อน นาทิราวหยุดนิ่ง น้ำกับฟ้า ลมกับตะวันคือกรอบภาพที่มีเรือลำหนึ่งปรากฏอยู่ตรงกลาง

เรือขอมมุ่งหน้าไปอย่างไม่ถึงจุดหมายไม่ได้ แม้การเดินทางจะชวนหฤหรรษ์เพียงใดก็ตาม

ที่มา : งานพรรณ เวชชาชีวะ. ความสุขของกะทิ, หน้า 24

41. ดาซื้อเรืออีแปะหรือเรือปั่นด้วยจุดประสงค์ใด (การจับใจความ)

ก. เพื่อพายเล่นในทุ่งน้ำ

ข. เพื่อใช้หาปลาหรือเก็บผักขาย

ค. เพื่อใช้เป็นพาหนะไปตลาด

ง. ซื้อให้หลานเป็นของขวัญวันเกิด

42. ดาสนใจทำอะไรขณะที่ดาจ้างเรือพายและพายเรือผ่านหน้าบ้าน (การจับใจความ)

ก. ถอนสายบัว

ข. ปลุกผักบุ้ง

ค. เตรียมตัวขึ้นรถไฟ

ง. ทอดแหจับปลาตะเพียน

43. ทำไมคนจึงไม่นิยมกินบัวเผื่อน (การสรุปความ)

ก. มีสายบัวที่แข็ง

ข. มีแมลงกัดกินใบมาก

ค. มีรสเผื่อนขม

ง. มีใบแฉกคม

44. อาหารกลางวันของดากับกะทิคืออะไร (การจับใจความ)

ก. ปลาตะเพียนแช่น้ำปลาทอดกรอบ

ข. ข้าวน้ำพริกห่อใบบัว

ค. กระเจี๊ยบต้ม

ง. สายบัวต้มกะทิ

45. ข้อใดไม่ใช่พืชน้ำที่ดาเก็บไปกิน (การสรุปความ)

ก. บัวผัน

ข. ผักปอด

ค. ผักบุ้ง

ง. ผักตบชวา

46. “ทัวร์ตามอำเภอใจ” ในความหมายของดาคือข้อใด (การตีความ)

ก. จะไปหรือกลับตอนไหนก็ได้

ข. จะไปที่ไหนกับใครก็ได้

ค. จะไปกับใครจะไปอย่างไรก็ได้

ง. จะไปอย่างไรจะกลับอย่างไรก็ได้

47. สีใดที่ไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องนี้ (การจับใจความ)

ก. สีแดงของบัวเผื่อน

ข. สีเหลืองของบัวผัน

ค. สีม่วงอ่อนของผักตบ

ง. สีขาวของดอกผักกุ่ม

48. ลักษณะของเรือป่าบ คือข้อใด (การสรุปความ)

ก. เรือท้องแบนหัวท้ายเรือแหลม

ข. เรือท้องแบนหัวเรือสั้นๆ

ค. เรือลำเล็กท้องแบน

ง. เรือลำยาวหัวเรือสั้นๆ

49. การพายเรือของตา อาจะรบกวนใครให้แตกตื่นวุ่นวาย (การตีความ)

ก. ฝูงปลาตะเพียน

ข. ฝูงปลาหมอ

ค. ฝูงผีเสื้อ

ง. ฝูงจิ้งจิกน้ำ

50. บทสรุปของเรื่องนี้คือข้อใด (การสรุปความ)

ก. ถ้าการเดินทางไม่มีความสุขก็กลับบ้าน

ข. ต้องมีจุดหมายปลายทาง การเดินทางจึงจะมีคุณค่า

ค. จุดมุ่งหมายขึ้นอยู่กับความต้องการของคน

ง. แม้จะมีความสุขเพียงไร การเดินทางก็ต้องถึงจุดหมาย

เฉลยแบบทดสอบ นิทาน

1. ข	2. ก	3. ก	4. ง	5. ค
6. ก	7. ก	8. ง	9. ก	10. ง

เฉลยแบบทดสอบ ขำว

11. ก	12. ก	13. ง	14. ข	15. ง
16. ค	17. ก	18. ข	19. ก	20. ก

เฉลยแบบทดสอบ ภารกิจดี

21. ค	22. ข	23. ก	24. ข	25. ง
26. ง	27. ค	28. ข	29. ก	30. ก

เฉลยแบบทดสอบ บทความ

31. ค	32. ก	33. ก	34. ค	35. ข
36. ค	37. ง	38. ค	39. ง	40. ข

เฉลยแบบทดสอบ เรื่องสั้น

41. ก	42. ง	43. ค	44. ข	45. ง
46. ก	47. ก	48. ข	49. ง	50. ง

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอนอ่าน โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL –

PLUS

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดป่าประดู่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จะถาม ความพึงพอใจของนักเรียนในด้านคุณประโยชน์และความสำคัญของการอ่านตลอดจนการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านภาษาไทย
2. นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกตอบความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งคำตอบของนักเรียน ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ฉะนั้นขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามอย่างเสรี ไม่ต้องวิตกกังวล
3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยในแต่ละข้อ ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ เพียงช่องเดียว แต่ละความพึงพอใจนั้นมีความหมาย ดังนี้

5	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายความว่า	มีความความพึงพอใจมาก
3	หมายความว่า	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายความว่า	มีความความพึงพอใจน้อย
1	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
0.	การสอนอ่านแบบ KWL – PLUS ทำให้ข้าพเจ้าสนใจการเรียนภาษาไทยมากขึ้น		✓			

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1.	ชั้นจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนระดมพลังสมองแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ที่อ่าน					
2.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนเขียนความรู้เกี่ยวกับ หัวข้อเรื่องที่อ่านลงในช่อง K					
3.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนจัดประเภทข้อมูลที่เขียน ไว้ในช่อง K					
4.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครู สาธิตการจัดแยกประเภทข้อมูล ให้นักเรียนดูเป็นแบบอย่างโดย การคิดค้น					
5.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ นักเรียนได้คาดเดาว่าได้พบ ข้อมูลอะไรบ้างในเรื่องที่กำลัง อ่าน					
6.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครู นักเรียนได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่ง ที่ต้องการทราบในขณะที่อ่าน แล้วเขียนลงในช่อง W เพราะ ช่วยในการทราบเป้าหมายของ การอ่านชัดเจน					

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
7.	ชั้นจัดกิจกรรมระหว่างการอ่าน นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูแบ่ง บทอ่านเป็นสองส่วน โดยส่วน แรกครูเป็นแบบอย่างและส่วนที่ สองนักเรียนปฏิบัติเอง					
8.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนอ่านเพียง 1 หรือ 2 ย่อ หน้าก่อน					
9.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนหยุดอ่านเพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจของตนเองจาก การ ตั้งคำถามไว้ในช่อง W					
10.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนตรวจคำตอบทำให้ทราบ ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง และ ยังไม่เข้าใจอะไรบ้าง					
11.	นักเรียนพึงพอใจในขณะที่ย่าน พบข้อมูลใหม่แล้วสามารถตั้ง คำถามเพิ่มเติมลงในช่อง W ได้					
12.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ สามารถอ่านบทอ่านได้จบ					
13.	นักเรียนพึงพอใจในการที่จะได้ พิจารณาสิ่งที่อ่านไปแล้วเป็นการ กำกับการเรียนรู้ของตนเอง					

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
4.	นักเรียนพึงพอใจในขณะที่ย่าน นักเรียนจะต้องจดบันทึกข้อมูล ใหม่ๆ ลงในช่อง L					
15.	นักเรียนพึงพอใจในการจด บันทึกช่วยให้เลือกข้อมูลที่เป็น ประเด็นสำคัญจากแต่ละย่อหน้า ได้					
16.	นักเรียนพึงพอใจในการจด บันทึกประเด็นสำคัญเพราะจะ เป็นพื้นฐานให้กับการเขียนครั้ง ต่อไป ทั้งยังเป็นการทบทวน เนื้อหาด้วย					
17.	ชั้นจัดกิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนพึงพอใจในการที่ นักเรียนได้อภิปรายถึงสิ่ง ที่ได้อ่านในช่วงขณะอ่าน					
18.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ สามารถนำคำถามที่ตั้งไว้ในช่วง ก่อนอ่าน ขณะอ่านมาทบทวนหา คำตอบ และคำถามใดที่ไม่มี คำตอบก็หาคำตอบได้จากการ อ่านเพิ่มเติม หรือถามผู้รู้					
19.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ นักเรียนเขียนผังภูมิแสดง . ความสัมพันธ์ของข้อมูล					
20.	นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้ เขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน					